

Vedeti je treba

Proces družbeno-političnega razvoja, vse širša in globlja demokratičnost v našem vsakdanjem življenju in dogajanju slovi na eni največjih pridobitev naše revolucije. Če povemo, da je to delavsko samoupravljanje, ni to prav nobeno odkritje. Če je torej tako, potem je naša naloga, da to pridobitev skrbno negujemo in krepimo. Za razvoj samoupravljanja smo odgovorni vsi, zlasti pa tisti zavestni činitelji, ki jim je to samoupravljanje zaupano, da ga vodijo in vsebinsko bogatijo.

Toda! V času, ko vlagamo kar največ naporov in prizadevanj v krepitve samoupravljanja, je naravnost nevezdržno, da nekateri vodilni ljudje, tako v podjetjih, kot tudi v drugih forumih, kažejo težnje, da podpirajo in razvijajo delavsko samoupravljanje le do meje, ki odgovarja njihovim koristim, da se zanj ogrevajo, dokler je le na papirju itd.

Nujno je, da takim pojavom slabitve delavskega samoupravljanja pripada naš oster boj, da vključimo v ta boj široke množice, vse zavestne sile. Ne moremo dopustiti, da bi kdorkoli rutil to, kar smatramo za največjo pridobitev, pa naj to dela zavestno ali zaradi nevednosti in slabega političnega posluha.

Kako se manifestirajo ti negativni pojavi? Tako, da sklepe delavskih svetov ustvarja le peščica ljudi mimo sodelovanja kolektiva. Kažejo se v tem, da se delavci bojijo opominjati in kritizirati samovoljne poteze in ukrepe vodilnih. Odkrivajo se tako, da posamezniki svoj pohlep po nezastuženih dohodkih skrivajo za fasado organov samoupravljanja itd. Vedeti je treba, da decentralizacija samoupravljanja terja konkretnost, da terja zagotovitev udeležbe pri odločanju in gospodarjenju vsakega posameznika. Vemo tudi to, da bi tisti, ki razpolagajo z velikim strokovnim znanjem lahko mnogo več pripomogli k skupnim naporom, če bi bolj aktivno sodelovali v upravljanju, če bi bolj spoznavali naš družbeni razvoj in probleme.

Zato naj bodo kritike in opombe usmerjene k odpravljanju napak in pomanjkljivosti in to v konkretni in z dokazi podkrepiljeni razpravi. Načelnost razprav ne more biti v korist odkrivanja problemov, ki kričijo po rešitvi. Ostro se moramo postaviti po robu poizkusom, da bi ljudi, ki tako prispevajo s kritiko k izboljšanju stanja, kakorkoli onemogočili.

Privilegiji in zapostavljanje, podcenjevanje in precenjevanje so stvar preteklosti, delavsko samoupravljanje pa pozna en sam cilj, da bo sleherni delovni človek z enakimi dolžnostmi in pravicami prispeval k uspehu osebnega, kolektivnega in splošno-družbenega napredka.

J. Plahutnik

CELJSKI tednik

Celje, 18. maja 1962
Leto XII. števil 19
CENA IZVODU 20 DIN
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
CELJSKI TISK
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO

ZA NEOKRNJENO SPODBUDO PROIZVAJAVCEV

PLENUM OKRAJNEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE O PROBLEMIH DELITVE OSEBNIH DOHODKOV. — UPRAVILNA CENA JE LE KONKRETNA IN KONSTRUKTIVNA KRITIKA!

Okrajni odbor Socialistične zveze v Celju je na seji v ponedeljek razpravil o problematiki delitve osebnega dohodka v gospodarskih organizacijah, ustanovah, zavodih itd. Uvodni referat o teh vprašanjih je imel tov. Lojze Cukala, direktor okrajnega zavoda za plan. V svojem referatu je obrazložil vzroke in potek številnih nepravilnosti v zvezi z delitvijo osebnega dohodka in v svojem izjavljanju iznesel vrsto tolačenj o nadaljnjih nalogah, ki stojijo s tem v zvezi pred Socialistično zvezo in ostalimi političnimi organizacijami.

Člani okrajnega odbora so v razpravi s konkretnimi primeri podkrepili ugotovitev, da z dosedanjimi uspehi in načinom delitve osebnega dohodka ne moremo biti zadovoljni. Zadovoljni ne moremo biti ne zaradi sistema samega, temveč zaradi izkrivljanja načel, zaradi napak, ki so po

sledica nezadostnega političnega posluha, zaradi pojavov, ki so v škodo tako našemu društvenemu razvoju kot gospodarstvu naše dežele. Razprava je pokazala, da so zlasti v gospodarskih organizacijah že doseženi določeni premiki k izboljšanju stanja, da pa je še vedno polno nejasnosti, ki

pa večidel izvirajo iz pomanjkanja učinkovite orientacije. Prav tako je razprava pokazala na problem, ki kaže na široko prepletenost negativnih pojavov, katerih razvozljanje bo terjalo hitro in obsežno akcijo. Na prvi pogled se utegne poroditi misel o »zračaranem krogu«, ko je popravljanje nepravilnosti v eni enoti odvisno tudi od tega, kdaj bodo odjenjali tudi druge. Konkretno vprašanje cen: Kako naj na primer gre neko podjetje na stare cene, dokler jim dobavlja blago za reprodukcijo po novih, zvišanih, dokler veljajo povišane dajatve kot so prometni davek in podobno? Tokrat ni dovolj, da popusti en člen v verigi,

popustiti morajo vsi. V razpravi je bilo večih čutili bojazen, da utegne imeti nova gospodarsko politična smer za posledico stagnacijo dohodkov, kar bi bilo v protislovju z osnovnimi načeli našega sistema. To spet kaže, da so si marsikje napačno razlagali nove ukrepe in prizadevanja. Neodgovorna uganjanja vnašajo vznemirjenost med delovne ljudi. Na dan silijo težnje posameznikov o nekakem proporcionalnem zniževanju dohodkov in za nelogičnim zamrzavanjem le-teh. Drugi spet iščejo pot k povečanju storilnosti z napenjanjem norm. To pa je prav tako napačno kot je napačno prizadevanje nekaterih, ki se ogrevajo za »linijo enakih želodcev«. Vsemu temu bi lahko postregli z izrekom »hoje okoli vrele kaše«. Na seji je predsednik okrajnega odbora, Cvenk, za njim pa še vrsta govornikov, poudaril, da v nobenem primeru ne more in ne sme biti okrnjena osnovna spodbuda proizvajalcev za večjo proizvodnost, za višjo zavzetost pri poglobljanju neposredne demokracije, za pristnejšo udeležbo pri upravljanju in odločanju. Izločiti je treba samo tiste dobičke, ki nimajo za podlago večje produktivnosti, dobičke, ki nastajajo iz komercialnih in morda tudi monopolnih učinkov. Tu pa ni nobenega strahu. Vsak pošten proizvajalec bo razumel, da ni upravičen na dohodek, ki bi izviral od enostavno neupravičenega poviševanja cen in podobnega.

siljevanja. Tu so kamni spotike, ki burijo duhove in ustvarjajo nezdruvo vzdušje. Tu se materializira tudi politična nedozornost zavestnih sil, tu se maščuje naglica in ožina pri sestavljanju pravilnikov in podobno.

Jasno je, da pri naših skupnih naporih za ureditev gospodarskega stanja ne moremo mimoiti močnega elementa kot je zavest. Tu gre za zavest pri razporeditvi čistega dohodka znotraj organizacije, za zavest pri reševanju skupnih nalog v komuni, skupnosti komun in tako naprej. Tudi cilj, da čim prej izravnamo negativno bilanco v naši zunanji trgovini, da jo odpravimo z novimi naporom za proizvodnjo, ki bo našla kupce v tujini, bo terjal nemalo mero zavesti.

Razprava šeste seje OO SZDL je pokazala na vse te probleme. Z enim stavkom bi lahko orisali osnovno misel: Treba bo v bodoče z veliko večjo širino obravnavati in usmerjati vsa vprašanja ekonomike, ki jih narekuje tako naš notranji razvoj, kot mednarodni gospodarski in politični utrip.

Na koncu so na seji načeli tudi izredno aktualno vprašanje kritike in kritiziranja. Na žalost kritiziranje ubija učinkovitost prave, konkretne in tvorne kritike. Odkrita in javna razprava po govoru predsednika Tita v Splitu prehaja ponekod v škodljivo okvirje, dobiva negativno vsebino. Člani SZDL se morajo postaviti po robu kritikastrstvu, zlasti v kalli za tretji natočevanja, navadne zlonamerne čveke. Edino konkretna, preverjena in konstruktivna kritika je upravičena, edino ta lahko pripomore k reševanju številnih problemov, k odpravljanju napak in pomanjkljivosti. Tak nastop je zlasti potreben zato, ker se nemožnih oblik kritiziranja poslužujejo ravno tisti elementi, ki imajo zato najmanj moralnih kvalifikacij.

J. Krašovec

Z ZASEDANJA OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA

Gospodarski problemi VEDNO V OSPREDJU

V TOREK SO SE V VELIKI DVORANI NARODNEGA DOMA ZBRALI ODBORNIKI OBEH ZBOROV OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA CELJE. RAZEN NEKATERIH FORMALNIH ZADEV JE PODPREDSEDNIK OKRAJA TOVARIŠ PETER SPRAJZ PODROBNO GOVORIL O NEKATERIH ZNAČILNOSTIH GOSPODARSKE DINAMIKE V PRVEM TROMESEČJU LETOS. POUČIL JE, DA JE BIL ZA NAŠ OKRAJ ZNAČILN IZRAZIT PADEK PROIZVODNJE V PRVIH DVEH MESECIH, MEDTEM KO JE V MARCU ZAZNAMOVAN SKOKOVIT PORAST.

Vendar ta porast ni zadostoval, da bi pokrili neizpolnjene naloge za prvo obdobje leta. Se posebej je poudaril, da so osnovne napake izvirale predvsem iz subjektivnih slabosti in iz zanašanja na opravičljive objektivne okolnosti, ki pa žal tega stanja ne opravičujejo. Saj je jasno, da je letos problem obratnih kreditov in vprašanje preskrbe prebivalcev z reprodukcijskim materialom neprimerno bolj urejeno kot lani in zaradi tega le težko govorimo o popolnem opravičilu, čeravno je res, da ponekod ti problemi predstavljajo resno oviro.

V razpravi se je oglašil predsednik Okrajnega ljudskega odbora tovariš Miran Cvenk. Povedal je, da smo v celjskem okraju zavestno postavili kot prvo nalogo v gospodarstvu — dvigniti raven proizvodnje za 12 odstotkov.

Kajti za uresničitev te naloge obstajajo vsi pogoji. Zaradi tega je nerazumljiv izpad ali boljše rešeno neizpolnjevanje te prve naloge v gospodarskih organizacijah. Zdi se, da so kolektivni v tem obdobju nekoliko preveč razpravljali o delitvi ustvarjenih sredstev, zanemarili pa so osnovno, da bi povečali prizadevanje za ustvarjanje sredstev. Mnogokje pa so se lotili tudi dohodka kot edinega merila dobrega gospodarjenja in so po nepremišljeni logiki prišli do napačnega zaključka, da bodo najbolje uspevali, če s povečanjem cen ustvarjajo višji dohodek. S takimi pojavi je vzporedno prišlo logično tudi do razkoraka med proizvodnjo in osebnimi dohodki, kar pa ni moč zagovarjati.

Zdi se mi potrebno povedati, je dejal tovariš Cvenk, da morajo

kolektivni pravilno razumeti razprave, ki jih o teh problemih nanašajo politične organizacije in občine ter okraj. Te razprave so lahko in morajo biti resno opozorilo vsem kolektivom in res ni potrebno čakati na pomoč ali kritiko, čeravno so nekateri odloki potrebni in bodo še potrebni.

Izogibati pa se moramo kritiziranju in kritiziranju zaradi kritiziranja. Kajti to nam lahko le škoduje. Jasno pa je, da istočasno moramo odločno odpravljati posamezne pojave, ki nam škodujejo in rušijo ugled na tak ali drugačen način.

Vsekakor pa je v sedanjem obdobju prva in najvažnejša naloga povečevanje proizvodnje, proizvodnosti in rentabilnosti, hkrati pa še kot posebna naloga iskanje možnosti za plasiranje proizvodov na zunanjem trgu.

Na zadnjem zasedanju obeh zborov okrajnega ljudskega odbora so razpravljali tudi o problemih investiranja in o potrebah po smotrnejši politiki na tem področju. Za celjski okraj v zadnjem obdobju ne bi mogli reči, da gre za preobsežno investicijsko politiko. Napačno pa je bilo to, da so investicije bile razbite in da se je investiralo preširoko. Vsak je hotel nekaj graditi, občinske težnje pa so bile podobne. Razumljivo je, da bo to negativno smer potrebno popraviti.

Ko so govorili o samoupravljanju, so odborniki bili mnenja, da je le-to osnovni pogoj za enakomernost in hiter razvoj, saj je le na ta način možno sprostiti vse ustvarjalne sile, kajti ne smemo spustiti iz oči, da je človek ustvarjalec in da je tudi najboljši stroj le orodje in pripomoček.

ODGOVORNE NALOGE

Plenum občinskega sindikalnega sveta občine Soštanj je na svoji zadnji seji temeljito analiziral dinamiko spreminjanja materialnih osnov in odnosov v družbenem dogajanju v občini ter ugotavljal vzroke, ki povzročajo težave hitrejšemu napredovanju gospodarstva. O uveljavljanju decentralizacije delavskega samoupravljanja in o uvajanju dopolnjenega gospodarskega sistema ter o slabostih, napakah in nedoslednostih, nam je podal nekaj misli predsednik občinskega sindikalnega sveta v Soštanju — tovariš Rafko Zagar.

Ugotovljamo, da je nedoslednost in v marsikateri gospodarski organizaciji predvsem indiferentnost sindikalnih organizacij v mnogočem prispevala k nepravilnostim in k temu, da so se nastajajoči problemi kopičili, namesto, da bi se odstranjevali. Prav ti dve lastnosti sta pomemben vzrok nastale nič kaj rožnate gospodarske situacije, katero bomo zmogli prebroditi le z doslednostjo, enotnim nastopanjem in vse večjo prizadevnostjo vsakega posameznika za povečanje storilnosti. Le-ta mora biti osnovni cilj naš vseh. Plenum je s široko pripravljeno akcijo in temeljitim študijem primerjav med izvršenimi deli in planskimi postavkami obdelal konkretne gospodarsko politične probleme komune ter na osnovi plodne, sproščene razprave sprejel sklepe, ki jih bodo tako sindikalne organizacije kot občinski sindikalni svet morale prilagoditi prilikam v podjetjih ter jih uresničevati. Najbolj nam bi bilo škodljivo kampanjsko delo; naše delo mora biti elastičnejše, tvorino in ne sme izveneti le na sejah ali sestankih, kjer se poraja dosti dobrih predlogov, ki pa se v praksi marsikje ne uveljavijo. Delo mora biti tista živa iskra zavesti upravljalca, ki mora ob svojih odločitvah vedno imeti pred sabo, »da več ljudi več ve«. Odločno se moramo boriti proti polo-

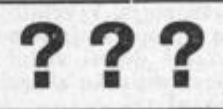

vičarstvu, ki se ogreva na hitro doseženih uspehih, še odločneje pa proti vsem tistim, ki si zakrivajo oči pred stanjem v lastnem podjetju, ki da je brez napak; to vnaša v naš razvoj vse preveč negativnih posledic.

Odslej dalje bodo sindikalne organizacije redno spremljale in obravnavale izpolnjevanje plana proizvodnje ter rast produktivnosti, ugotovljale in odklanjale pojave prevelikih razponov osebnih dohodkov, dosledneje uresničevale načelo »vsakemu po njegovem delu« in zlasti pazile na to, da osebni dohodki ne bodo presegali osnovne produktivnosti. Hkrati bo velika skrb za ureditev dohodkov tistim proizvajalcem, ki imajo osebne dohodke le okoli 10.000 dinarjev, zakar bo potrebno poiskati nove oblike in merila.

Njihova dolžnost bo, da bodo vztrajale na uvedbi javnega vploga izplačila osebnih dohodkov vseh zaposlenih, obenem pa bodo morale bdeti nad zakonitim poslovanjem in trošenjem družbenih sredstev. Le z zavestnim izvajanjem vseh sprejetih sklepov bo možno doseči izboljšanje in mobilizirati vse sile, da se stanje v korist celotne družbe popravi.

-lk

V torek je skoraj neopazno šla mimo Celjanov kvalitetna prireditve. Ob šesti uri zvečer se je na platnu kina Union zvrstilo sedem najboljših slovenskih kratkih filmov: Zadnja šolska naloga, Sprehod, Kje je železna zavesa, Kako to boli, 10 minut pred dvanajsto, Romanca o solzi in Praznik. Izbor predstavlja najboljše stvaritve v 1961. letu.

Na koncu predvajanja se je redkim gledalcem v dvorani predstavilo pet režiserjev: Matjaž Klopčič, Maks Sajko, Jože Pogačnik, Franc Kosmač in Dušan Povh.

Za filmsko revijo slovenskega kratkometražnega filma v Celju ni bilo nobene propagande. Več kot polovica od malega števila gledavcev je slučajno prišla k predstavi, čeprav nikomur ni bilo žal, Narobe.

Komu naj se Celjani, ki bi gotovo napolnili dvorano, zahvalijo, da so bili prikrajšani za tak umetniški užitek?

V sodelovanju s ljubljanskim filmskim klubom je prireditev organiziral filmski sosvet pri Okrajnem svetu Svoboda in prosvetnih društev.

BRATSTVO - ENOTNOST

Nepozaben je bil trenutek, ko je v Celje prišel vlak »Bratstva in enotnosti«. Okoli 300 gostov iz bratske Srbije je prišlo na obisk svojim prijateljem iz najtežjih let v zgodovini naših narodov, k našim izseljencem. Zal so se gostje v Celju zadržali le kratke čase. Toda te kratke trenutke je spremljalo nešteto ganljivih prizorov, spremljalo jih je navdušenje in veselje. Bratstvo in enotnost sta naši največji pridobitvi le dni revolucije. Ta nerazdružljiva vez se je krepila vsa leta s skupnimi naporom, s skupnimi

uspehi. Taki trenutki, kot je bila manifestacija bratstva in enotnosti ob obisku potnikov vlaka »Bratstva in enotnosti«, pa so ena izmed prisrčnih oblik, ki s svojim nepozabnim vtisom in prikipenjanjem vzdušja obnavlja in krepi bratstvo med jugoslovanskimi narodi.

Gornji posnetek je delček prizora z železniške postaje nekaj sekund potem, ko se je vlak ustavil pred množico mladine, bivšimi izseljenci in delovnimi ljudmi mesta Celja.

V času od 17. do 27. maja. Približno do 24. maja bo prevladovalo deževno in hladno vreme. Po 24. maju izboljšanje vremena in topleje.

Za boljšo kvaliteto in cenejšo proizvodnjo

Pred kratkim smo obiskali vašico Zreče. Tega kraja ljudje verjetno ne bi poznali — zlasti ne prebivalci iz sosednjih bratskih republik, še manj pa v inozemstvu — če v tem kraju ne bi bila tovarna kovanežna orodja. Tovarna pa tod dejansko daje kraju »ton«, vsa okolica diha s tovarno, z njenimi uspehi in naporu, da se še bolj uveljavi in da doseže še večji ugled.

Prav zaradi tega so si zastavili nalogo, da bodo v naslednjem

obdobju posvetili posebno pozornost kvaliteti proizvodov in zmanjšanju lastne cene izdelkom. V obeh smereh hitro napredujejo. Zaznamovali so že serijo raznih izboljšav, ki vplivajo na kvaliteto in na ceno. Hkrati pa so tudi kolektivni član Društva izumiteljev.

Toda istočasno se tudi dobro zavedajo, da samo z izboljšavami in novitetami ne bodo dosegli končnega cilja. Zaradi tega so si zastavili podroben načrt perspektivnega razvoja tovarne. Res je sicer, da zamisel spriče odmerjenih sredstev, ki si jih sproti ustvarjajo, verjetno ne bo možno uresničiti v nekaj letih. Trdno pa so uverjeni, da jo bodo z lastnimi sredstvi le uresničili in da bodo tedaj dejansko dali tovarni, kraju in zaposlenim še svetlejšo perspektivo.

Mnogi stroji in naprave so namreč pri njih izrabljeni. Potrebno jih je zamenjati; saj v razmeroma veliki tovarni tudi najmanjšo ozko grlo lahko pomeni precejšnjo izgubo na dohodku. Nekaj strojev so že dobili, prišli pa bodo še drugi. Razen tega pa bodo v petih etapah tovarno razširili — predvsem kovačnico in obdelovalnico.

Istočasno pa niso pozabili tudi na stanovanjski problem, ki je kljub nekaterim nasprotnim trditvam tod le pereč. Začeli so graditi 37 stanovanj, a tudi pozneje bodo za stanovanja odmerjali znatna sredstva.

Se bolj kot doslej pa bodo posvečali pozornost izvozu. Od tod tudi težnja za še hitrejšim porastom kvalitete, ki je prvi pogoj za doseganje višjih cen na zunanem trgu. In ta pogoj zreška tovarna vsekaror ima. Nedvomno pa je več kot pogoj — ki mnogokje obstajajo — vredna njihova trdna odločnost, da izkoristijo vse notranje sile, ki bodo vplivale na izboljšavo kvalitete.

Nova miselnost slatinskega steklarja

Pred dvanajstimi leti je delavski svet v slatinski steklarni prevzel tovarno v upravljanje. V tem času pa se je že veliko spremenilo. Ne samo to, da so veliko dogradili, da so dvignili nove dimnike, nova je tudi miselnost slatinskega steklarja. »Tovarna je naša«, je z iskričami očmi dejal mladi Tonček. In to je res! Morada si še vsi posamezniki niso popolnoma na jasnem, kako je to, če je tovarna njihova, toda ljubijo jo, živijo in delajo z njo in od nje sprejemajo kruh.

Prihodnje dni pa se bodo vsi delavci v steklarni temeljiteje seznanili z osnovnimi pojmi gospodarjenja v podjetju, družbene ureditve in njihove vloge v tem. To je potrebno dobro poznati, če želimo, da bodo delavci kot upravljalci uspevali še bolj. Delavska univerza pripravlja program, po katerem bodo vzgajali steklarske kadre skozi 6 mesecev. Steklarski delavski svet pa se je že krepko uveljavil. V organih družbenega samoupravljanja je 125 delavcev. Oblikovali so še obratne delavske svete, ki imajo dokaj široke pristojnosti. Obratni delavski sveti odločajo o disciplinskih prekrških. Ugotovili pa so, da je potrebno obratnim delavskim svetom prepustiti še več pristojnosti, toda predpogoj za to je široka usposobljenost vseh. Posebno pri vprašanju osebnih dohodkov še poleg obratnih delavskih svetov odločilno sodelujejo zbori ekonomskih enot. Čeprav je v pravih podjetjih bila predvide-

na ta institucija, je šele neposredno delo dalo ugodne zaključke.

Tovariš Marko Trunkelj, član izvršnega sveta sindikata, je povedal nekako takole: »Priznati moram, da smo napravili že precej, kar nas ohrabljuje za nadaljnje delo. Vendar se z doseženimi rezultati ne smemo zadovoljiti. Naš delovni človek naj se ne razvije le v dobrega proizvajalca, temveč še v dobrega upravljalca, ki bo znal nepristransko družbene in osebne interese pravilno vsklajevati. Veste, uspehi so nam pokazali, da smo imeli nedvomno prav, ko smo ustanovljali obratne delavske svete in njim zaupali vrsto odgovornih nalog pri upravljanju in gospodarjenju. Mezdinski odnosov ne moremo več trpeti. Vzporedno z gospodarskim razvojem spreminjamo družbene odnose, kar je bistvena prlina pri nas. Tovarna je naša; to vedno bolj dojemamo.«

Turistična sezona je pred vrati, toda ali smo že vse storili, da bi se nanjo temeljito pripravili?

Investicije naj ne bodo predrage

Na zadnji seji ObLO Mozirje so odborniki med drugim razpravljali tudi o realizaciji proračuna občine za prvo četrtletje. Dohodki so bili doseženi 22,9%, izdatki pa so bili nižji (15,5%). To dokazuje, da je bila že v prvih mesecih leta kar največja štednja. Ljudski odbor je pripočil vsem, da stalno spremljajo izvrševanje proračuna in pazijo na največjo štednjo tudi v pri-

hodnje. Ljudski odbor je potrdil tudi zaključni račun o izvršitvi proračuna občine za lansko leto.

Na ločenih sejah sta oba zborna sprejela odlok o uvedbi občinskega prometnega davka za lokalne telefonske storitve. Po tem odloku bodo plačevali državni organi in zavodi 20 odstotkov, gospodarske organizacije in prosti kmetijski pa 150 odstotkov prometnega davka. Občinski prometni davek na naročnino za telefonske naprave je dodatek k sedanjim postavkam za naročnino in se bo uporabljal za razširitev in izpolnitev telefonskega in telegrafskih naprav.

Najbolj živahna je bila razprava o predlogu o zgraditvi hidromelioracijskega sistema v Bočni, ki ga je predlagal svet za kmetijstvo ObLO. Po daljši razpravi sta oba zborna odklonila predlagani odlok zato, ker so odborniki menili, da je investicija predraga. Po odloku bi odpadlo na hektar zemljišča več kot 800 tisoč dinarjev. Oba zborna sta naročila svetu za kmetijstvo in investitorju, oziroma KZ Mozirje, da je treba investicijski program še enkrat temeljito pregledati in gradnjo čim bolj poceniti. Se le takrat bo ObLO ponovno razpravljalo in sklepal o odloku. Odborniki so bili mnenja, da bo treba v prihodnje pri vseh investicijah v občini paziti da bodo ekonomsko dobro utemeljene in da ne bodo predrage. To je bil doslej prvi primer, da je odbor zavrnil predlog odloka občinskega sveta in zahteval ponovno temeljito razpravo in analizo.

Intervju

USPELE PRIPRAVE

POUDAREK NA gospodarskih problemih

Letošnji občni zbor občinskega sindikalnega sveta v Celju bo 24. maja ob 16. uri. Kljub temu, da je to le skopa informacija, pa nam mnogo pove. Ze stavek o napovedi občnega zbora potrjuje, da ga ne bodo raztegovali — ne zato, ker naloge sindikatov v tem obdobju ne bi bile pomembne, temveč zato, ker so v pripravljalnem obdobju za občni zbor imeli domala vsi delegati posebne konference, kjer so podrobno proučili posamezne drobne probleme in zastavili osnovne koncepte delovanja posameznih komisij občinskega sindikalnega sveta (teh je enajst) za naslednje obdobje. Zato sodijo, da bo razprava na občnem zboru zajela le bistvene elemente, ki jih v pripravljalnem obdobju ni bilo možno do kraja rešiti.

»V pripravljalnem obdobju«, nam je povedal predsednik občinskega sindikalnega sveta tovariš Jože Bevc, »so se člani posameznih komisij razdelili v štiri skupine, ki so vodile posebna posvetovanja 278 delegatov.« Najbolj živahna je bila razprava na posvetovanju, kjer so govorili o nalogah in potrebi po še poglobljenejšem delu samoupravnih organov, istočasno pa so poudarili nujno zahtevo po organizacijski krepitvi sindikalnih organizacij, ki morajo postati hrbenica političnih in gospodarskih akcij v vsaki gospodarski organizaciji.

Zelo zanimiva je bila razprava tudi v skupini, kjer so obravnavali posebne probleme trgovine, gostinstva in obrti. Jasno so poudarili nujnost za stabilizacijo trga: hkrati pa so bili enotni, da terciarne panoge v sedanjem obdobju moramo prilagoditi potrebni. Kot pereče so zastavili tudi vprašanje odpiralnega časa celjskih trgovin in gostišč, razen tega pa kot v eno prvih nalog še smotrnejše in intenzivnejše šolanje ter izobraževanje kadrov v teh vejah gospodarstva.

Hkrati so na domala vseh konferencah delegatov še posebej obravnavali vprašanje zaposlovanja ženske delovne sile in potrebo po izločevanju žena iz nočnih izmen. Zelo ostro pa so nastopili zoper posamezne primere, kjer so ponoči delali tudi mladotletniki, čeravno je teh primerov razmeroma malo. Ko so govorili o šolstvu, so bili mnenja, da je potrebno v celjski občini probleme šolstva reševati načrtno, sicer se hitro pojavijo negativni pojavi, ki jih je potem treba navadno z velikimi sredstvi po nepotrebnem odpravljati. Sodiijo, da bo letošnji občni zbor občinskega sindikalnega sveta v Celju še uspešnejši, saj bo njegova osnovna težnja, da usmeri vso sindikalno dejavnost in sindikalne podružnice predvsem k problemom dobrega gospodarjenja.

Utrinek iz mesta

Oblačno nebo visi nad mestom. Iz belosive megle rosi dež, ki se zažira do kosti. Ura je nekaj čez dve. Morje dežnikov se gnete na avtobusnih postajah.

dežniki so čakali. Nebo pa je bilo sivo, kot tiste kalne starčeve oči, ki so tako prazno gledale za odhajajočimi vozili...

Skrb za kmetijstvo

Kmetijstvo gospodarstvo Salek predvideva v letošnjem letu hidromelioracijo 30 ha travnikov, ki so doslej zaradi stalnih poplav dajala vse premalo krmne. Ker se sedanje stanje odraža v težavnem položaju posestva, je občinski ljudski odbor na svoji seji sprejel sklep o poroštveni izjavi za nabavo kreditov v višini 11 milijonov, ki so potrebna za izvedbo del. Prav tako je odobril poročilo za kredit 45 milijonov potrebnih za gradnjo toplih grede.

Melioracija bo izvršena že v letošnjem letu in s tem bo posestvo imelo možnosti za povečanje števila govedih, kar bo nedvomno ugodno vplivalo na preskrbo z mlekom v obeh središčih Saleske doline. Koristnost večjih površin toplih grede pa se bo odrazila v zadovoljivi preskrbi z zelenjavo v zimskem času.

UREDIMO TO!

Na zadnjem zasedanju Okrajnega ljudskega odbora je republikanski poslanec tovariš Riko Jerman opozoril odbornike na velik nered pri komunalnih in gradbenih dejavnostih v različnih krajih. Dejal je, da je nujno, da ta nered odpravimo. Istočasno pa je predlagal, da bo posamezne probleme, ki so že neznosni, možno najlažje rešiti, če se jih bomo lotili podrobno in skupno z občinskimi organi.

Povprečja in odstotki varajo

Zdi se, da smo že preveč vajeni povprečij in odstotkov. Nesmiselno bi bilo trditi, da so povprečja in odstotki za celovito analizo nekoristni in nepotrebni. Za oceno podrobnih primerov pa so škodljivi. Kajti kadar hočemo dobiti podrobno analizo posameznega pojava, nam vsekakor jasno sliko dajo lahko le absolutna števila.

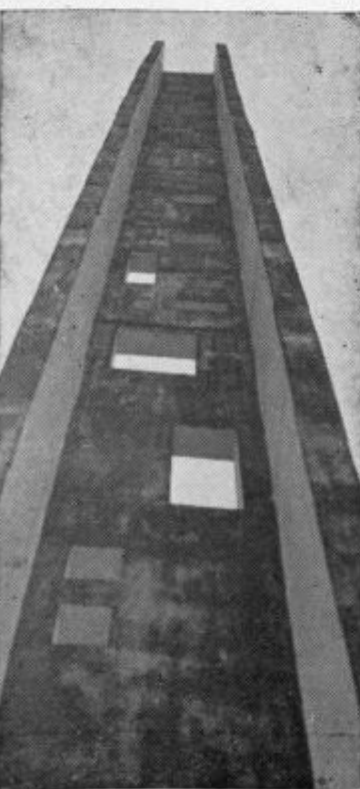
V zadnjih dneh so v vseh občinah začele delovati posebne komisije pri Občinskih ljudskih odborih, ki bodo proučile notranjo delitev sredstev v kolektivih. Domala poudarilo so se prijeli načela, da v podrobnih obravnava lahko resno delajo le z absolutnimi števili kjer pa so bili drugačnega mnenja, so naleteli pri delu na domala nepremagljive težave.

Tako se je namreč pripetilo, da so obravnavali dohodek višjih uslužbencev v odstotkih. In prišli so do popolnega nesmisla s svojimi »odstotki«. Nek vodilni uslužbenec je leta 1960 spričo težavnih pogojev v gospodarski organizaciji (izgradnja podjetja) imel povprečje osebnih dohodkov izpod 40 tisoč dinarjev. V drugem podjetju pa je vodilna oseba kljub manjši odgovornosti imela daleč preko sto tisoč dinarjev osebnih dohodkov.

Lani so se povzpeli osebni dohodki vodilne osebe v prvem podjetju na preko 60 tisoč na mesec; zaradi manjšega finančnega efekta gospodarske organizacije pa so se v drugem podjetju osebni dohodki znižali za 10 odstotkov — kljub temu pa so ostali daleč iznad 100 tisoč dinarjev.

No, in kaj so nam odstotki pokazali? Da je direktor prvega podjetja »amoralen«, ker si je pustil dvigniti osebne dohodke za preko 50 odstotkov — imel pa je le nekaj nad 60 tisoč din povprečnih osebnih dohodkov!! V drugem podjetju pa je direktor postal »vzor!«, saj so po najnovejši inačici osebni dohodki padli na 120 tisoč prav po njegovi zaslugi — TOREJ ZA 10 Odstotkov! ALI NAS Odstotki RES NE VARAJO?

M. Iršič

Vse višje nas peljejo perspektive.

Kritiki v PRID, kritizerstvu po ROBU

Kritika je sestavni del demokracije, to je nesporno. V našem socialističnem demokratičnem sistemu je njegova vloga še večja, saj je ena od oblik odstranjevanja vseh tistih napak, nepravilnosti in iztirnosti, ki zavirajo hitrejši razvoj k skupnemu cilju.

Kritika pa terja, zlasti na naši stopnji razvoja, konstruktivno izhodišče konkretno in tvorno vsebino ter mora imeti za cilj družbeno korist in interes.

Hkrati pa v naši družbi taka kritika terja odprta vrata, samokritičnost, dostopnost, pripravljenost itd. Na obeh straneh morajo biti enake kvalitete, da ne pride do trenj kot na primer pri elektriki na spojih in prevodnikih. Če torej v kritiki ni buržoazno meščanskih tendenc in osti in če na nasprotni strani ni zveste na podobni idejni stopnji, potem se tako ostra in neposredna beseda zakroži skozi družbo in njeno zavest. V takih okoliščinah so izključeni kratki spoji in slepa kroženja pozitivnih prizadevanj za izboljšanje negativnih pojavov, napak in nepravilnosti.

Smo v času, ko je kritika še tako potrebna, da bomo kos vsem nalogam, da bomo spoznali vse slabe točke pri našem delu in jih bomo sposobni tudi odstranjevati. Predsednik republike tovariš Tito je na to sposobnost naših delovnih ljudi v popolni

meri računal, ko je v Splitu razgrinjal naše težave in napake. Računal je na samokritičnost, na visoko zavest in brezmejno prizadevanost, s katero so delovne množice v naši domovini že tolikokrat premostile resne težave.

Toda dovolj značilnosti. Tudi pri nas, v našem okraju, po komunah in v kolektivih je kritika eno izmed orožij, s katerimi se dobronamerno borimo z napakami, nepravilnostmi in podobnimi pojavi.

Vendar se, na žalost, ob tvorbi kritiki razrašča tudi kritizerstvo, kopicijo se škodljiva natolčevanja, navadne izmišljotine, nemoralne čvčke, posploševanja, žaljivo ogovarjanje na eni ter nedostopnost, užaljenost, maščevalnost, zakrknjenost, strahopetnost in neorientiranost na drugi strani.

Trezno presodimo, čemu naj koristijo izmišljene kritilice, ki krožijo? Brez vsakega preverjanja razni »kritiki« obešajo ljudem napake, ki jih niso storili, razpihujejo male nepravilnosti v »kriminálna dejanja« itd. Koliko ljudi so že zaprli z jeziki? Če pa takega »kritika« spomniti, naj bo konkreten, naj nastopi z dokazi, hitro umolkne.

Kritizerstvo so razvili ljudje iz zelo različnih pobud. Precej je takih, ki si kritiko ne tolmačijo prav, so ljudje, ki jih je čas predramil iz družbeno-politične dremavice

J. Krašovec

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM OKRAJNEGA KOMITEJA LMS ZVONETOM DRAGANOM

Za večjo družbeno politično aktivnost mladine

Pred dnevom mladosti smo. Jutri in pojutrišnjem se bodo že začele prve prireditve v počastitev tega dne. Svečane proslave, tekmovanja, zborovanja in številna srečanja pripravljajo zdaj vse tiste mnoge organizacije, ki skrbijo za pravilno oblikovanje mladih ljudi. Med vsemi temi zavzema nedvomno vidno mesto Ljudska mladina. In prav tej organizaciji, ki najbolj množično vključuje našo mladino, jo vzgaja in uči v naprednem duhu, smo posvetili ta-le sestavek, ali bolje, razgovor. Navezali smo ga s predsednikom okrajnega komiteja Ljudske mladine Celje Zvonetom Draganom.

»Po sedmem kongresu Ljudske mladine Slovenije, od katerega nas loči že nekaj mesecev, pa tudi že pred njim, je zavel v Ljudski mladini nekoliko »novejši duh«, kot temu pravimo. V praksi so se uveljavile številne nove delovne oblike mladih ljudi — zaživele so sekcije, krožki, tribune, klubi, veliko pa se govori tudi o pomenu občinske organizacije Ljudske mladine. Zeleli bi kaj več vedeti o tem.« Tako smo zastavili svoje prvo vprašanje.

Tovariš Dragan je odgovoril takole:

»Delovne izkušnje preteklih let so pokazale, da bomo v Ljudski mladini morali še bolj kot doslej upoštevati interese mladih ljudi. Le tako bomo namreč lahko dosegli njihovo splošno aktivnost ter jih navajali na to, da bodo svoje osebne interese in težnje vsklajevali z družbenimi. Razumljivo je, da te obsežne naloge ne bi mogli rešiti že v Ljudski mladini sami. Mladji ljudje se bodo morali vključiti v ves razvejan sistem naše samouprave, kakor — nešteto krat smo poudarili, da je delovna praksa najboljša vzgoja. Prav zavoljo tega postaja občinska organizacija Ljudske mladine kot temeljna enota naše organizacije iz dneva v dan pomembnejša.«

»Toda — ali ne bo s tem izgubil na pomenu aktiv Ljudske mladine?«

»Prav nasprotno! Vloga aktivna Ljudske mladine, ki bo še vedno dajal delu mladih organizirano obsežje — predvsem v družbeno političnem smislu — se bo še povečala. Toda na današnji stopnji razvoja organizacije Ljudske mladine aktiv ni več edini način združevanja mladih ljudi. Sami ste omenili, da so se v zadnjih letih močno uveljavile nekatere nove delovne oblike Ljudske mladine — sekcije, klubi in tribune, kakor jih imenujemo. Vse te oblike so organizirane mnogokrat za več aktivov skupaj, ali za vso mladino določenega območja. Aktiv Ljudske mladine tvori torej z vsemi temi novimi delovnimi oblikami vred le sestavni del občinske organizacije LMS. In ta organizacija naj ne bi bila ozko mladinska, odrezana od vsega ostalega dogajanja v komunah, temveč naj bo naša sicer samostojna, toda široko zastavljena politika le sestavni del procesov v komunah. Gre torej za takšno obliko občinske organizacije Ljudske mladine, ki bo demokratična, samoupravna tribuna mladih ljudi v komunah, ki bo slehernega člana postavila

v vlogo subjekta in omogočila še bolj sproščeno prelivanje najnaprednejših elementov med vrstami mladih. Tako bodo mladi ljudje lažje in neposredneje zavzemali stališča, pa tudi konkretnije reševali tista vprašanja, ki so skupna za celotno komunjo.

Da pa bomo to dosegli, bo moral naša organizacija temeljiteje zajeti proces notranje demokratizacije. Bolj bomo morali graditi sistem direktne demokratizacije in upoštevati samoupravni princip kot osnovno delovno metodo.

»In kakšne naj bi bile delovne oblike v ta namen?«

»Mislim, da bi morali imeti več javnih razgovorov, tribun ter delovnih in ne samo volilnih konferenc, posvetovanj itd. — skratka, več svobodnejših, sproščenejših oblik dogovarjanja članstva. Vodstva naše organizacije se bodo morala zavedati, da so odgovorni predvsem članstvu, tistim torej,

ki so jih izvolili in jim zaupali. Da pa bodo vodstva v komunah čim tesneje povezana s članstvom, bomo morali odločneje razvijati sistem neposrednejšega vpliva članstva na delo vodstev — in to ne samo v občinskem, temveč tudi v okrajnem in republiškem merilu.

Organizacijo Ljudske mladine bo treba tudi smejeje odpreti navzven. Prav bi bilo namreč, da ta organizacija mladih ljudi postane tribuna tudi za vse ostale činitele, ki na različne načine oblikujejo mladega človeka. Zelo je namreč pomembno, da dosežemo skladno delovanje vseh teh faktorjev in menim, da je prav Socialistična zveza najbolj primerna družbena forma, ki lahko doseže sistematičnost in skladnost pri so-

cialistični vzgoji mladine. Razumljivo pa je, da organizacija Ljudske mladine kljub temu še vedno ostane temeljna in najbolj množična organizacija mladih, ki daje mladini že od štirinajstega leta dalje osnovne idejne in družbeno politične orientacije.«

Toliko torej o Ljudski mladini in njeni družbeno politični vlogi pri nas. Težnje mladih ljudi po stalnem napredku pa bodo vse napisane misli še iz dneva v dan izpopolnjevale. Hkrati s tem pa, da jih bodo izpolnjevali v praksi, bodo gradili tudi lastno organizacijo.

I. J.

Ratanska vas - kraj prizadevnih ljudi

Morda ne bi pisali o vasi, kjer deluje krajevna organizacija SZDL, ki obsega pokrajino daleč pod pogorje Boča, če ne bi tam tako prizadevno delovali. Tod živijo mali kmetovalci, ki imajo domove raztresene daleč po boških rebreh, in delavci, ki so večinoma zaposleni v Rogoški Slatini. Tovariš Edvin Kolesa, ki že vrsto let deluje v krajevni organizaciji, je zavzeto pripovedoval:

»Nimamo malo ovir pri delu in rečem vam, da moremo biti prav zagrzene. Pet let se že bijemo za družbene prostore, sedemkrat smo se že selili, nekajkrat so nas potegnili za nos in to celo odgovorni ljudje. To pot pa mora biti tega konca. V sušilnici, ki so jo pred leti zgradili v Ratanski vasi, smo slednjič dobili prostore, ki si jih zdaj urejemo. Sami delamo, seveda, tudi obrtniška dela in reči moram, da smo dolžni posebno zahvalo prav obrtnikom Alojzu Zorinu in Antonu Jagodiču, ki nam pomagata strokovno in materialno. Čeprav še prostoro niso odprli — to so storili 1. maja (opomba pisca) — smo že pripravili delovni program, ki bo potekal v novih prostorih. Uvajamo dežurno službo pri odboru, kjer bomo redno lahko svetovali članom. Posebno skrb namenjamo vzgoji naše mladine, da jo bomo odtegnili iz gostiln in s ceste. To pa bomo dosegli edino

jemo obsežno dejavnost. Radi bi še televizijski sprejemnik.«

»Povedal bi vam samo še to, da je komunalna sekcija, ki smo jo ustanovili v krajevni organizaciji, napravila največ. Sklenili smo, da bomo na cestah četrtega reda izvajali delovno akcijo. To smo napravili na štirih krajih: v Topolah, Malih Rodnah, Tekočem in Zgornjih Negonjah. V Topolah so naši člani opravili preko 8.000 delovnih ur in zgradili kamenito cestišče, ki meri 700 m in je vredno 4.000.000 din, imeli pa smo samo okrog 200 tisočakov sredstev, ki jih je dodelila občina. Poglejte, kdo so na gradbišču: žene moške, dekleta, fantje in še pionirji! V Tekočem smo napravili polkilometrsko cesto v vrednosti poldrugem milijona, čeprav je občina prispevala samo 30.000 din. Občani so opravili preko 1.500 delovnih ur. Zdjaj pa so pripravili cestišče že za nadaljnjih 600 m ceste.

v primeru, če bomo razgibali prosvetno dejavnost in klubsko življenje. Organizirali bomo posebne sestanke za pojasnjevanje pravnih predpisov, zakonov in ostalih določil, razvili pa bomo še različne druge krožke, predavanja in podobno. To je naš program, po katerem lahko razvi-

Reči moram, da so se kot organizatorji najbolj izkazali tovariši Tone Debeljak, Anton Berglez, Stanko Lesjak in Franc Prah. Pridni pa smo bili navsezadnje vsi, se je široko nasmehnil. »Delali smo, ker je to potrebno, naša korist in korist občine.«

S.

„Visoko poletje“ na koncu zime

V Velenju se ob cesti nasproti parka sveti v soncu velika steklena stavba. Če bi ne bila tako nizka, bi jo vsak zamenjal z veliko industrijsko dvorano... Sicer pa tudi je. Pod to streho poteka industrijski način proizvodnje sočivja in zelenjave. Ta velikanski zimski vrt je ogrevan s toplo vodo, kot stanovanje v Novem Velenju. Ob strokovnem delu vrtnarjev se je ob koncu zime razrasla pod stekleno streho bujna rast. Samo pogledimo paradižnik, ki že rdeči in po pol metra dolge kumarice, ki visijo nad gredami z žičnih opor... Pravljice izgubljajo svoj mik čudežnosti... Jagode po zimi. Kaj pa je to takega ob današnjem razvoju?

KAM PO KONČANEM SOLANJU

Na zavod za zaposlovanje delavcev v Slovenskih Konjicah vsak dan prihaja kar lepo število mladih fantov in deklet, ki bodo letos zaključili redno šolsko obveznost. Zanimajo jih pogoji za vpis v razne srednje šole, zmogljivosti in stroški internatov, precej pa je tudi tistih, ki bi se radi izučili raznih poklicev. Slednjim bo dokaj težko ustreči, ker gospodarske organizacije sprejemajo vedno manj vajencev v uk, za priučevanje pa še nimajo izdelanih programov, deloma pa tudi ne potrebujejo kadrih v prihodnjih letih.

SEJA LJUDSKEGA ODBORA V KONJICAH

Ustanovljena služba pravne pomoči

Za nedavno sejo ljudskega odbora konjiške občine je posebno značilno, da so odborniki razpravljali in sklepali o predlogih, ki so jih pripravili skoraj vsi sveti pri ljudskem odboru. Razen njih sta dodala poročili še komisija za narodno obrambo in upravni odbor družbenega sklada za šolstvo, odborniki pa so poslušali tudi zaključno poročilo o delu upravnega odbora kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš. Zato je razumljivo, da je bil vsak predlog in vsako poročilo obravnavano že na seji pristojnega sveta. Seveda pa so odborniki še kljub temu dali razne pripombe in mnenja oziroma so zahtevali določena pojasnila, ki so osvetlila in obrazložila vsebino ter namen posameznih odlokov.

Svet za finance je predložil zaključni račun proračuna občine za lansko leto, predlagal je potrditev zaključnega računa za družbeni investicijski sklad, razen tega pa je dal več predlogov o prevzemu poroštva gospodarskim organizacijam za najetje posojil. Večina podjetij je najela le manjše zneske, ki jih bodo deloma uporabili za obratna sredstva, podjetji »KOSTROJ« in »Dravinski dom« pa za rekonstrukcijo oziroma adaptacijo. Slednje bo s tem uredilo novo poslovalnico v Slov. Konjicah in nabavilo hladilne naprave.

S posebnim odlokom je bila pri ljudskem odboru ustanovljena služba pravne pomoči. Ta bo delovala na sedežu občine enkrat tedensko in bo dajala razne nasvete ter sestavljala različne vloge državljanom, gospodarskim in družbenim organizacijam.

Za kmetijstvo je dokaj pomemben odlok o ustanovitvi sklada za pospeševanje živinoreje. Sredstva iz tega sklada bodo črpale kmetijske organizacije za pospeševanje organizirane živinoreje.

Ljudski odbor je potrdil tudi imenovanje petčlanske komisije za izvajanje predpisov o delitvi čistega dohodka gospodarskih organizacij in zavodov. Spričo dokaj razvitega gospodarstva v občini, posebno industrije ter deloma ostalih panog, bo komisija imela dokaj odgovorno nalogo.

Komisija za volitve in imenovanja je predlagala odbornikom nekatere kadrovske spremembe v posameznih organih in zavodih, ker so se posamezni člani odselili in je bilo potrebno na njihovo mesto izvoliti druge ljudi. Prav tako je bil na predlog komisije za imenovanje direktorjev imenovan tudi poslovodja podjetja »Tapeštvo« v Slov. Konjicah.

V. L.

Poravnalni svet dobro dela

Poravnalni svet v Nazarjah so osnovali leta 1959. Od takrat pa do danes mu je uspelo vidno zmanjšati število sporov na tem območju. Tako je v letošnjem letu zasedal samo enkrat, medtem ko smo beležili v prejšnjih letih vsaka dva meseca povprečno deset zasedanj. Številke namreč dovolj zgovorno dokazujejo uspešno dejavnost tega sveta.

Gosti pod sončniki

Blizajoča se sezona je tudi našim gostincem naložila novega dela. Na hitro so morali iz skladišč prinesiti v gostinske vrtove mize in stole. Gostje si pač želijo biti poseženi v skladu z vremenom. Na vrtu Gostinskega podjetja »Sa vinja« v Nazarjah so te dni celo pripravili senčnike za kar najugodnejše počutje gosta, domačina in turista. Ob nedeljah bo na vrtu celo godba. Pripravljajo tudi lep parkirni prostor za vozila.

Iz pogovora s tovaršem upravnikom smo zvedeli še več — v zalogi imajo pristni savinjski žer-

lodec in vselej svež domač kruh. To bo prav gotovo presenetilo sladokusce, pa tudi vsakogar, ki si želi domačih jedi. Zaloga je bogata v pravem pomenu te besede in mimogrede povedano: žerodec lahko kupite v večji količini, ali pa si ga odnesete domov kot pozdrav iz Savinjske doline...

In končno še to: prostori pred gostiščem so okusni, saj je zamisel za dekoracijo prispeval naš znani slikar Jaki. Tudi stene sob polnijo njegove slike, mize pa krasijo prav prijetni šopki svežega cvetja. Vsekakor posnemanja vredno!

Pozno zvečer je, tema.

Cestnemu prehodu preko železniških tirov se bliža zapoznel potnik. Morda se vrača z dela ali pa od kje drugod. Zapornice na prehodu so spuščene. Obstane, se skloni pod bruno in stopi bliže k tiru ter opazuje tovorni vlak, ki pelje po sosednjem tiru mimo. Ves je zaverovan v premikajočo se železno kačo, ki dela tudi temu primeren trušč in ne opazi, kako se mu iz nasprotne smeri bliža vlak po tiru, h katerem je stopil mnogo preblizu. Tako blizu, da ni bilo več časa za umik. Železna pošast ga neusmiljeno suni s svoje poti in...

Zvok sirene resilnega voza — bolnišnica in rezultat: zlomljena noka in nekaj prask.

Železničarji se potem resnih obrazov med seboj pogovarjajo: »ta jo je pa poceni odnesel«. Resnično, kaj bi bilo, če bi stal samo 10 cm bliže tira ali pa bi bila

Previdnost - nikdar odveč

smer padca drugačna? Posledice si lahko predstavljamo.

To je ena izmed resničnih zgodb, ki se je še dobro končala, kar pa ni vedno primer. Nevarnosti na železni cesti je veliko in malokdaj pomislimo na njih, ko se sprehajamo ob tiru ali pa ga prečkamo. Koliko stезievodi ob progi in kolikokrat se jih poslužujemo, pa čeprav gremo mimo table, ki hojo zabranjuje. Ne prepoveduje je zato, ker je to predpis, temveč zato, da se ne iz-

postavljamo nevarnosti. Ali smo ob takih trenutkih kdaj pomislili, da se na vlaku, ki pelje tik mimo nas, odprejo nenadoma vrata ali pa pade kak predmet na nas.

Se bolj nevarna mesta so železniški predori in prehodji preko železniških mostov. Kaj se lahko zgodi, če nas vlak ujame na mostu ali v predoru, si lahko predstavljamo.

Kolikokrat se jezimo na vratarja na postaji, ki nam je skoraj s silo zabranil skakanje na že vozeči vlak, ker smo prispeli zadnji trenutek. Ali smo takrat pomislili, da nam pri tem lahko

spodrsne in pademo pod kolesa, ali nam ni mogoče prav on rešil življenje? Kolikokrat padajo opazke na račun ograje na železniški postaji. Pa vendar, ali ni tudi ta ograja že večkrat preprečila marsikatero nesrečo.

Prav sedaj v »tednu varnosti na železnici«, ki traja od 13. do 20. maja je prav, da vsak koristnik železnice pomisli tudi na to, da je previdnost potrebna prav tako na železniških tirih kot na cesti, morda še bolj. Skupnost železniških podjetij Ljubljana je v tednu te akcije izdala brošuro žepnega formata, v kateri so opisane vse nevarnosti na železnici. Opisani so tudi resnični primeri nekaterih nezgod in bi bilo potrebno, da se z vsebino seznanijo širša javnost preko šol, delovnih kolektivov ipd. Tako bo tudi odpadla marsikatera bolniška ura in še kaj hujšega.

M. D.

Ni še prepozno

v sodobnem mestu Velenju, o mestu, ki se ponaša z zavestjo vsakega posameznika, da je s številnimi urami prostovoljnega dela pomagal k čim lepšemu estetskemu izgledu, je vsebolj čutili pomanjkanje prostorov za predšolsko mladino. Moderne stanovanjske bloke obdajajo prelepe zeleni-

V PESJEM SO DELAVNI

Manjše rudarsko naselje v Pesjem je že desetletja znan revolucionaren, napreden in kulturno razgiban kraj. Tudi v letošnji sezoni so Svobodaši v Pesju v kulturni dejavnosti takoj za Velenjem. Kljub neštetim težavam so naštvirali igro »Sladkosti našega življenja«, jo trikrat ponovili doma, nato pa gostovali v Lokovici, Šentilju, Solčavi, Ljubnem, Bočni, Oplotnici in Zrečah. To ni bila mala žrtev, kajti igro so študirali pozimi in to v dvorani, ki ima eno samo peč, katera komajda zadostuje, da ogreva sebe. Uspela turneja desetih predstav je velik uspeh za amaterski oder.

Prejšnji mesec so začeli s študijem nove igre angleškega romanopisca in dramatika Maughama »Sveti plamen«. Vsekakor je to delo težje in treba bo vložiti še in še več truda, toda volja in čut do lepega bosta zmogla vse.

Vsa dejavnost Svobodašev pa se ne odraža le v odrski umetnosti. Letos so ustanovili mladinski in moški pevski zbor, ki se prav pridno pripravljata za nastop za dan mladosti.

V skupnem delu s Socialistično zvezo pa bodo letos dogradili prepotrebno garderobo, ki jim bo služila za bralne vaje. Prostovoljno delo in krajevni samoprispevek bosta rešila to vprašanje, večje število nastopov in večja kvaliteta pa bosta plačilo vsem skupaj za vloženi trud. —ik

ce, le-te pa sekajo v čudoviti skladnosti asfaltna prometne žile; prostora za naše najmlajše pa ni, pravilneje — premalo igrišče je.

Le slaba desetina od tisoč predšolskih otrok lahko obiskuje otroški vrtec. Stavba je stara in ne more sprejeti večjega števila varovancev. Ostali so nujno prepriščeni cestni, ki s sodobno motorizacijo ni nikakršni raj za male. Nemogoče pa je, da bi otrokovo veselje in energijo zapirali na stopnišča ali v stanovanja.

Veliko število otrok si išče razvedrila v bližnjem gozdu in na oddaljenih travnikih ter se igrajo z ne preveč nedolžnimi igrami, kot je streljanje s karbitom in podobno.

To stanje je izredno pereče v Velenju in skrajni čas je, da so padle v letošnje leto priprave in baje tudi že dela za graditev novega otroškega parka v samem središču mesta ter v bližnji prihodnosti tudi novega otroškega vrtca kot sestavni del tega parka.

Temu vprašanju je treba posvetiti vso skrb, da ne bi nas jutri povečano število nesreč pregrebo opozarjalo na že zamujeno.

Tu bo poleg samoprispevka in predvidenih prostovoljnih akcij treba stopiti v stik s hišnimi sveti, da bodo sovlagatelji pri tem objektu.

Slike nam kažejo sproščenost in razgibanost cicibanov — dolžnost nas vseh pa je, da takšno sožitje med sovrstniki omogočimo vsem. —ik

Premajhna skrb staršev

Zavod za zaposlovanje delavcev v Velenju je omogočil vsem osmim razredom 24 šolskih izletov in moziške občine poučne izlete v Celje, Polzelo in Prebold, te dni pa bodo dijaki v vseh večjih podjetjih v občini preizkušali svoje sposobnosti in veselje do različnih poklicev, obenem pa bodo pobliže spoznali proces proizvodnje, vprašanje storilnosti in osnove samoupravljanja. Zavod pa je tudi pismeno povabil starše 351 otrok, ki bodo letos končali obvezno šolanje, da se pogovore o željah in okviru obstoječih možnosti za zaposlitev. Za to pa se je vabilu odzvalo le 69 staršev, kar ob izredno perečih pogojih za zaposlitev v obeh občinah nikakor ni razumljivo.

Napori Zavoda ne morejo biti v dovoljni meri uresničeni, če je staršem vseeno, kje in kako se bo zaposlil jutri njihov otrok. —ik

Odbor za prostovoljno delo

Na seji občinskega odbora Socialistične zveze Soštanj je bil imenovan 21-članski odbor za proučevanje osnutka nove ustave. Z delom bo pričel že ta teden. Najprej mora temeljito predelati snov stare ustave in njenih dodatnih zakonov, kajti le na ta način bo vsak posameznik lahko tolažil spremembe, ki jih bo prinesla nova ustava. Delavska univerza je že pripravila vse za študij akcija.

Sočasno je odbor imenoval tudi 15 članski občinski odbor za prostovoljno delovno akcijo. Njegova naloga bo koordinacija prostovoljnega dela, ki poteka letos v treh skupinah: v občinskem merilu, krajevnem merilu in v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger. —ik

NOVA SINDIKALNA PODRUŽNICA

V soštanski občini so pred dnevi ustanovili 44. sindikalno podružnico, in sicer pri Stanovanjski skupnosti Velenje. Delokrog nove podružnice je precejšen, saj zajema poleg upravljanja stanovanj 5 uslužnostnih servisov, ki nudijo kvalitetne storitve po nizkih cenah. Nedvomno bo podružnica odigrala pomembno vlogo v samoupravljanju in njena prva naloga bo ureditev in razširitev prostorov nekaterih servisov, kajti številčna naročila kažejo na potrebo po širšem delovanju le-teh.

VELENJSKI RUDARJI so presegli plan

Velenjski rudarji so v letošnjem prvem tromesečju znova dosegli lepe uspehe v dvigu storilnosti, čeprav so imeli v zapadnem polju težko zamotane hidrološke in tektonske pogoje, ki še sedaj ne dopuščajo normalni razvoj jamskih del. Raziskava in uvajanje varnostnih ukrepov sta močno prizadela proizvodnjo v tej ekonomski enoti. Težava s prodajo in postopno ogrevanje vskladiščenega premoga sta narekovala

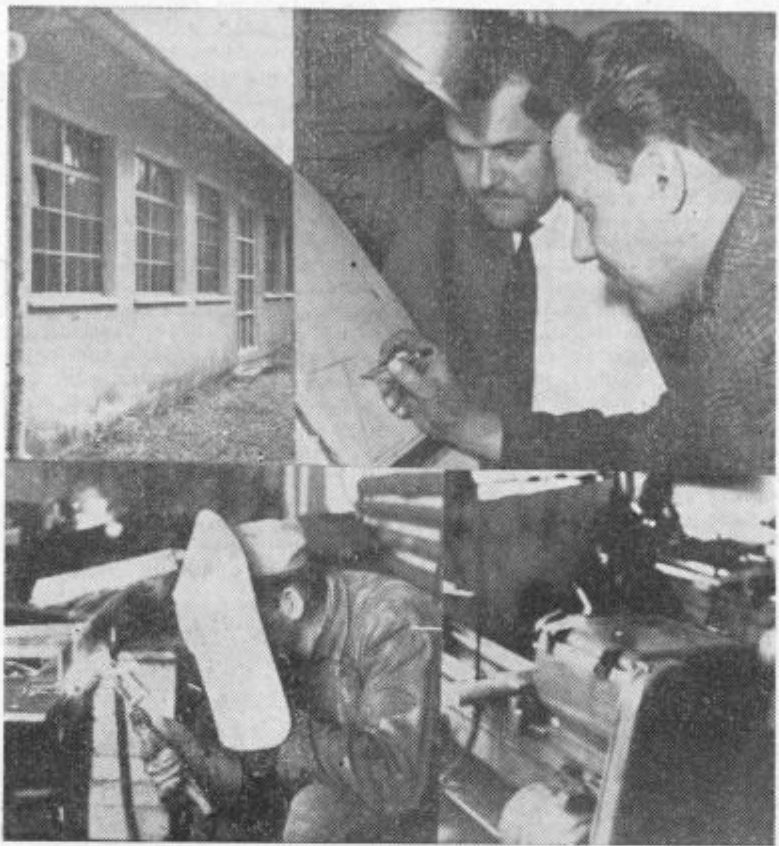
manjšo proizvodnjo in tako je plan bil presežen le za 3 odstotke. Prepričani pa so, da bo ta odstotek ob koncu leta večji, saj bodo z vključitvijo novega stroja za priprave PK-3 znatno dvignili učinek; v zboljšanju organizacijskih prijemov in v razvoju cikličnega dela pa vidijo najsolidnejšo osnovo za boljšo produktivnost in hkrati skrajšanje delovnega časa. Zabeležili so znatni padec materialnih stroškov, kar pa se od-

raža le v padcu stroškov za usluge, ki si jih nudijo ekonomske enote med seboj. V nepovoljnem položaju sta elektrostrojni obrat in avtopark zaradi zastoja investicijske izgradnje jame Soštanj in dnevnega kopa, za kar bi elektrostrojni obrat izdeloval opremo, avtopark pa opravljal vožnje.

V prvih treh mesecih je prodaja premoga izredno nazadovala v primerjavi z lanskoletnim istim obdobjem. Najobčutnejše je vplivala na prodajo manjša poraba lignita v termoelektrarni Soštanj, železniško transportnih podjetij

in trgovskih podjetij iz drugih republik. Sele v aprilu je prišlo do večje prodaje. —ik

CHROM-METAL na dobri poti

Proces dela v novozgrajenem objektu gre od tehnične pisarne, kjer upravnik podjetja in predsednik delavskega sveta izračunavata stališni račun za konstrukcijo obdelovalnice do varovancev

Bivša Mehanična delavnica v Velenju je pred leti propadla zaradi nepravilnega vodenja, razprtij v kolektivu in drugih mahinacij. Čeprav je prisilna uprava v dveh letih nekako izravnala stanje, ima današnje obrtno podjetje Chrom-metal še vedno težave z odplačevanjem starih dolgov. Leta 1959 je prišlo do popolne zamenjave delovnega kolektiva, ki odslej pozna le razvoj. Od 24 milijonov bruto produkta je proizvodnja porasla na 130 milijonov. Kolektiv pa se je za doseg tega uspehov moral mnogokrat odreči 100 odstotnim zaslužkom. Podjetje je bilo brez osnovnih strojev in orodja.

Z voljo in skupnim hotenjem so razširili svojo dejavnost, s solidno kvaliteto pa stopili v nekaj kooperacijskih zvez z večjimi podjetji. Letošnje prvo tromesečje ni najbolje uspelo, kar kaže 90 odstotno doseganje proizvodnega plana. Glavni vzrok za podplansko proizvodnjo je pomanjkanje naročil. V mesecu marcu pa so uspeli skleniti pogodbe, tako da bodo že v drugem tromesečju dosegli predvideno polletno proizvodnjo.

V treh obračunskih enotah podjetja je zaposlenih 70 ljudi. V glavnem sodelujejo s »Klimo« iz Celja, za katero izdelavljajo dele

za klimatske naprave, v zvezi z drugimi kovinskimi podjetji pa razne konstrukcije. Obrat Galvanika dela pretežno za Tovarno gospodinske opreme Gorenje.

Pred dnevi je imel svojo prvo sejo novozvoljeni delavski svet. V zvezi z novimi instrumenti so sprejeli smernice za bodoče delo in sklep o obveznem družbeno-ekonomskem seminarju za člane samoupravnih organov. Glavno razpravo pa so posvetili storilnosti in organizaciji dela, ki ni še najboljša, ter spremembam, ki jih bodo vnesli v pravilnik o osebnih dohodkih.

Njihova skrb bo, da z zvišano storilnostjo dvignejo najnižje osebne dohodke v podjetju, ki se gibljejo okrog 13.000 dinarjev. Razmerje v razponu plač 1:3,2 pa daje izredno povoljno sliko celotnemu kolektivu.

ATLETSKA REPREZENTANCA BO TRENIRALA V VELENJU

Atletska reprezentanca Jugoslavije bo prišla v avgustu v Velenje, kjer se bo pripravljala za nastop na evropskem prvenstvu v atletiki, ki bo v jeseni v Beogradu. Te priprave bodo oživele ne preveč zasledene športne objekte rudarskega mesta, upajmo pa da bodo tudi vplivale na množičnejši odziv mladih v vrstah Partizana, ki kljub uspehom v nekaterih sekcijah vključuje še vse premalo mladincev.

KADROVSKE SPREMEMBE

Zaradi neaktivnega dela v nekaterih primerih celo malomarnega odnosa do dela nekaterih članov ideološke komisije pri občinskem odboru SZDL Soštanj je izvršni odbor na zadnji seji predlagal spremembe. Obenem je odbor pretresal vprašanje razbremenitve nekaterih tovarišev, ki imajo preveč funkcij. —ik

Poleg lepih družinskih stanovanj v tej stolpnici bo tudi 192 samostojnih sob

Šolo bodo obnavljali

Dijaki I. osnovne šole v Soštanju bodo že ob dnevu mladosti zaključili šolsko leto. Šola je zdavnaj odslužila in je nujno potrebna temeljite adaptacije, zato jo bodo že s 1. junijem začeli obnavljati, tako da bodo učenci v jeseni stili že v nove, sodobnejše prostore

FRAN ROŠ: Spomini NA SRBIJO 1941-1945

Skozi Bosno smo se vozili ob najlepšem vremenu. Zdaj smo lahko zrl skozi okna. Videli smo ženske s ferdžami čez obraze, na poljih pa so se nezakrite Bosanke obračale s hrbiti k nam. Ko sem pogled okrenil vzdolž vlaka, sem iz vseh vagonov videl gledati Celjane, med temi mnoge znanca in prijatelje. Kakor da Celje samo potuje z menoj...

Kosila ni bilo, pač pa nas je popoldne Rdeči križ na sarajevskem kolodvoru pogostil z goljuzem, pivom in štruco belega kruha na osebo. Oboroženi nemški spremljevalci so nas čedalje manj nadlegovali.

K nam je pristopil postajenačelnik — Slovenec in nam povedal:

»Prvi transport je odšel v Jagodino, vaš pa je določen za Cuprijo. V bogato srbsko Mezopotamijo pridete in tam ne boste gladovali.«

»Torej ne pojdemo morda v taborišča?«

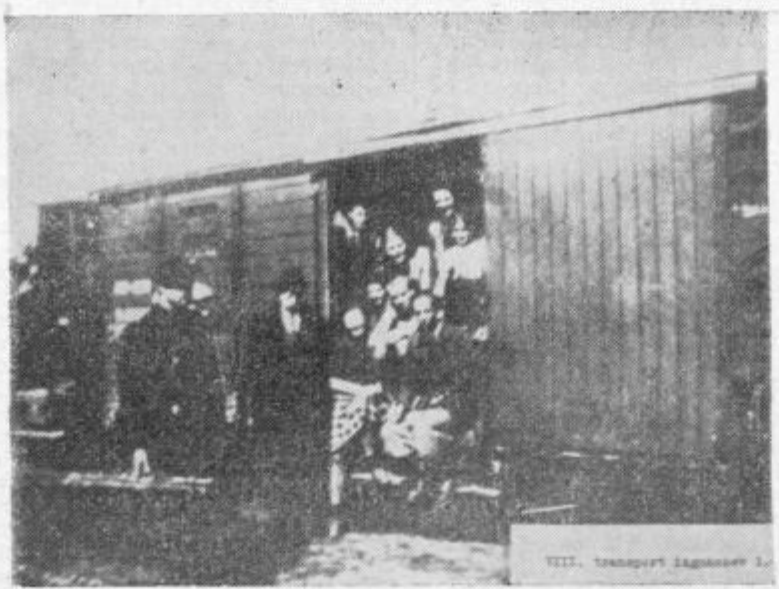
»Ne. Nemci vas bodo spremili le do Arandjelovca. Tam boste dva dni počivali.«

Sele zdaj nam je postalo jasno, kam smo namenjeni. Kraj smo dostej poznali samo po imenu. Kaj le bomo tam doživeli?

Potovali smo vso noč. Mnogi so tarnali, drugi so jih hrabрили. Otroci so polegali po tleh vagonov. Iz spanja nas je prebudil nemir.

V sosednjem vagonu se je nekdo skušal obesiti, a so ga v zadnjem trenutku rešili iz zanke...

V ranem jutru smo se razgledovali že po srbski zemlji, po hišicah na brdih z vinogradi, po livadah, kjer je pastirček s šajkačo na glavi pasel ovce. Vse to je bilo mirno, kakor da se na svetu ni nič izpremenilo in je na njem vse v redu in prav...

Pozdravljena, Srbija, dežela svobodoljubnega bratskega naroda, velikega v svoji zgodovini! Ali nas boš rada sprejela in nam hotela biti domovina, ko tudi sama trpiš v suženjstvu in bedi? Kaj skrivaj v sebi tvoja polja, gozdovi, gola brda, vasi? Kaj se iskri in temni v očeh tvojih ljudi, ko se ozirajo k nam, pregnancem?

Skrivnostna dežela si, a razodela se boš, kajti pride tvoj čas. To pa bo tudi naš čas, kajti povezati se hočemo s teboj in tvojim narodom do kraja, na življenje in smrt.

Pred poldnem 12. junija smo prispeli v Arandjelovac. Za kolodvorom je čakalo več kočij, da so prevzele stare ljudi in matere z otroki iz našega transporta. S prtljago v rokah smo skozi urejeni park krenili k zdraviliškim zgradbam. Srečal nas je neoborožen srbski zandar in nam rekel: »Zdaj ste svobodni...«

Nasmehnili smo se drug drugemu, ko smo opazili, da nam noben Nemec ne sledi več in smo po mnogih tednih spet sami s seboj. Toda ne še! Pred upravno zgradbo zdravilišča se zberemo in tam stoji dva nemška oficirja in dva civilista. Eden izmed teh poznamo kliče naša imena in izstopamo. Končno civilista (zastopnika begunskega komisarijata iz Beograda) podpiseta papirje, oficirja jih prevzameta in salutirata, ne da bi nas še pogledala. Nato naglo odideta.

Civilist nas nagovori: »Bračo i sestre!«

Milo se nam stori ob tem pozdravu. Po nenehnem surovem ravnanju z nami v zaporih smo vendarle še ljudje, ki nas bratje priznavajo za brate. Poslušamo: Srbski narod, čeprav sam preživlja težke dneve, nam hoče nuditi vse, kar zmora, da bi nam bilo dobro...

Presenečeni opazamo, da so tu bili pripravljani na naš prihod. Pričenjamo čutili ljubezen v utripu velikega srbskega srca in mnogo lažje nam je. V naših očeh ni več solze. Smelost v nas raste. Nacisti so z nami sklenili račune, a ne mi z njimi.

ŽENA · DOM · DRUŽINA

ALI JE ALKOHOL STRUP?

Pristaši alkohola trdijo, da ni, temveč, da je celo koristen, strokovnjaki pa ne menijo tako. Poglejmo, kaj pravijo.

Majhne količine alkohola niso škodljive. Toda zavoljo svojih drobnih molekul in lastnosti, da v vodi hitro topi, alkohol zelo hitro in močno prodira v vse celice organizma. To prodiranje se začne že pri sluznici ust, nadaljuje in stopnjuje pa se predvsem skozi sluznico želodca in črevesja. Izkušnje in znanstvene ugotovitve pa potrjujejo tudi to, da je prodiranje v organizem hitrejše, čim večja je v alkoholni pijači koncentracija alkohola. Pa tudi v vsakdanjem življenju poznamo

dejstvo, da na primer žganje hitreje »stopi v glavo« kot vino ali kakšna druga koncentrirana alkoholna pijača. Tudi to je res, da močnejše osebe prenesejo več alkohola, da se počasneje opijajo in v vse to zavoljo tega, ker ga njihov organizem hitreje uničuje.

Vse tisto kar velja za strup, velja tudi za alkohol. Tudi ta predstavlja v organizmu tujo snov in pomeni zanj nevarnost. Čim dlje učinkuje na telo, tem večje so škodljive posledice. Postopoma se v jetrih alkohol sicer razkrajja, njegov manjši del pa se izloča tudi z dihanjem in znojem. Kljub temu pa alkohol škodljivo vpliva na ves organizem. Zani-

mivo je, da škoduje tudi jetram, ki se pravzaprav proti njemu najodločneje borijo. Ena izmed posledic pretiranega uživanja alkoholnih pijač je zato lahko obolenje jeter. Tak bolnik zgubi apetit, shušja, trebuh in noge mu zatekajo itd. In čim bolj se jetra bolna, tem dlje ostaja alkohol v telesu in tem bolj škodljivo vpliva nanj.

Da je alkohol za organizem res strup, potrjuje tudi dejstvo, da se telo brani proti njemu. Najpreprostejše sredstvo za to je — bruhanje. Vemo, da se v primeru, če popijemo pretirane količine alkohola, telo mnogokrat zateče k temu učinkovitemu sredstvu. Toda na žalost postane neučinkovito takrat, ko je alkohol že stalni gost v človekovem telesu.

Raziskovanja so pokazala — to bo zanimalo predvsem žene — da je plod v materinem telesu alkoholu prav tako izpostavljen kot vsi ostali deli ženskega organizma. Zaradi tega je otrok v veliki nevarnosti, če mati med nosečnostjo pije alkohol. Nekoliko manj pa je škodljivo, če otrok pije mleko vinjene matere. Razumljivo pa je, da tudi to ne more biti dobro za njegov razvoj.

Iz tega torej sledi, da alkohol v manjših količinah — toda le, če ga pijemo redkokdaj — ne škodu-

je, škoduje pa pitje pijač, kjer je alkohol močno koncentriran (žganje, konjak itd.) in pa vsako redno ali močno uživanje alkoholnih pijač. S. S.

Pomladne pričeske

Nova letošnja moda deluje kljub nekaterim fantastičnim linijam zelo mladostno in prijetno. V korak s svojim kolegi so stopili tudi kreatorji frizur. Le-ti so namreč upoštevali »prehodni čas« od kratkih k dolgim lasem in so se odločili za srednje dolge lase, ki dajejo velike možnosti česanja. Težko je reči, za kateri model se bodo žene najbolj ogrele. Vendar ima največ možnosti tisti, ki dovoljuje »neposlušne« kodre, ki se v obliki slapa spuščajo ob obrazu, zadržani pa so z odgovarjajočo pentljo. Seveda v resnici ta pričeska ni tako enostavna, kot bi lahko sodili po besedah. Je pa sveža in zelo mladostna. No, in takih novih »srednjedolgih« frizur je letos kar veliko. Mnogo žena si bo spelo lase na zatilju ali celo na temenu, druge pa se bodo spet poživilge na modo in še naprej nosile kratke lase. Da bo poleti bolj hladno!

PET MINUT kazmetike NASU

Marsikdaj je nosek tisti »nesrečnež«, ki se nanj najbolj hudujemo, ko se pogledamo v ogledalo. Predolg je lahko, preveč obilen, prav nič lepo oblikovan in mi smo nesrečni. Nekje pravijo, da je edina rešitev v takih primerih kirurški poseg, toda mi nismo čisto takega mnenja. Ste že kdaj poskusili, da bi linijo svojega nosu prikrili oziroma izboljšali z učinkovito frizuro, z dobrim sminkanjem ali čem podobnim? Zavedati se morate, da je na svetu zelo malo žena s pravilnim obrazom. Se manj pa je takih, ki imajo tako popoln videz, da si lahko privoščijo povsem ravne lase, ali pa take, ki so jih spele na temenu tako, da je obraz popolnoma prost. Marsikdaj je namreč tudi najnormalnejši nos na oko velik in neroden, če je obraz preveč »gol« in smo vse lase spravili na teme ali pa na zatilje. S tem namreč še povečamo oddaljenost vrha nosu od las. Poskusite se počesati tako, da boste na čelo ali na ušesa spustili kodre las in vaš nos bo takoj prijetnejši. In navsezadnje — nikoli ne bi smeli pozabiti, da je vsak obraz nekaj specifičnega in da ni prav, če želimo koga posnemati. Po navadi je vedno tako, da je kopija bolj ponesrečena kot original.

Če imate občutljiv nos, ki je pokrit s tanko in suho kožo, morate paziti na veter in sonce. Poiščite dobro zaščitno kremo proti soncu, ki pa jo lahko uporabljate tudi za to, da jo nanesete na kožo pred pudranjem. Seveda se v kombinaciji s to kremo uporablja

izključno puder v prahu, ki ima to prednost, da uravnava izločanje lojnic, hkrati pa kožo tudi ščiti.

Če je koža na nosu mastna — kar se marsikdaj primeri tudi tistim, ki imajo sicer suho kožo — mu moramo posvetiti še večjo pozornost. Če si obraz namažete s hranljivo kremo, nikar ne namažite z njo tudi nosu. Zanj izberite raje kremo, ki preprečuje pretirano izločevanje lojnih žlez.

V vročih poletnih dneh je naš nesrečni nos marsikdaj pokrit s kapljicami znoja. To je nerodna reč in na prvi pogled se zdi, kot da ne moremo pomagati. Toda v resnici ni tako. Napudrajte ga s pudrom v prahu — v njem pa morajo biti sestavine, ki absorbirajo znoj, toda istočasno ne smejo zapirati kožnih por. V ta namen je primeren t. im. angleški prašek, ki se nanaša na popolnoma osušeno kožo in to v kar najmanjši meri. Nos za tem premažite s kremo in ga napudrajte. Nervozne žene, pa tudi mlada dekleta mnogokrat težijo zaradi »ročnatih« nosov. Pogosto je vzrok za to v preslabi cirkulaciji krvi. Najučinkovitejše zdravilo je zatorej pogosto sprehajanje, vožnja s kolesom, plavanje itd.

Kadar pa je nos tako velik, da v resnici moti linijo obraza, se zatečimo k primernemu sminkanju. Včasih zadostuje že, če jih našminkamo s temnim pudrom. Pomaga pa tudi takale masaža: položite kazalce na obe strani nosu in popolnoma lahno in nežno potegnite z njima navzgor. To ponavljajte, toda pazite, da ne boste pritiskali premočno.

In — nikar se neprestano ne dotikajte nosu! To velja seveda predvsem za najmlajše. Kar poglejte jih! Kadar berejo, božajo svoj nos, kadar pišejo nalogo, ali se uče, prav tako. Vse to deluje kot slaba masaža in prav kmalu si lahko nos deformirajo. Morda bodo kasneje za to imeli manj težav.

Drobni nasveti

Katranske madeže odstranimo s tkanine z vrelim mlekom ali pa z vročim limoninim sokom.

Jod odstranimo s salmijakom in špiritom.

Makeže, ki nam jih je pustil pisalni trak, pa očistimo s špiritom.

Notranjost košare za perilo obložimo s kosom plastične mase. Tako bomo perilo zavarovali pred umazanijo, pa tudi bojazen, da bi se le-to utegnulo strgati, nam bo prihranjena.

Vlažno perilo pokrijemo s kosom plastične mase in ostalo bo pripravljeno za likanje. Tako nam ga ne bo treba vedno znova vlažiti.

Pikici se je pričel novi dan.

Generalno čiščenje

Pomlad je in čaka nas veliko čiščenje stanovanja. »Zbogom veselje in domačnost, zbogom družinska sreča in harmonija, jutri bo v stanovanju hrup in ropot, pele bodo metle in omela, iz preprog se bodo dvigali oblaki prahu, soprog in otroci si že v duhu želijo preseliti se na najbolj osamljen otok!«

Vidite, tako ni prav in ne sme biti, lahko je drugače. Stanovanje lahko ohranimo lepo in čisto tudi brez posebnih muk in težav. To bomo dosegli, če bo vsa družina sodelovala in če se bomo pri čiščenju držali tehle navodil:

Predvsem naj ne bo čiščenje stanovanja nekakšen prevrat v hiši. Kdor stalno pazi na red in čistočo, mu »glavnega« ali »velikega« čiščenja pravzaprav sploh ni treba ali pa bo to potekalo mnogo laže.

Čiščenje stanovanja naj ne bo nikoli generalno, boljše čistiti posamezne dele stanovanja posebej in s tem ohraniti hišni red v ravnotežju.

Pri čiščenju stanovanja ne smemo biti zaletavi, vsako stvar moramo opraviti s preudarkom. Na dan glavnega čiščenja moramo misliti že nekaj dni prej, že pred njim opraviti čimveč dela, tako

Obleka iz potiskanega blaga, je kljub svojemu precej živahnemu vzorčku primerna tudi za nekoliko močnejše postave. Poseben čar daje obleki ovrtnik v obliki šala, ki ga lahko poljubno zavežemo.

da bodo potem ostala le še glavna opravila. Predale, knjižne police, vaze, slike in podobne predmete očistimo že prej in jih prenesemo v drugo sobo, ali pa jih očiščene prekrijemo s platnom ali papirjem. Že zračimo, stepemo in skrtačimo žimnice, saj jih bomo na dan glavnega čiščenja prekrili ali prenesli drugam. Dan pred glavnim čiščenjem sname-mo zavese, jih očistimo oziroma operemo in jih posušimo. Prav tako že prej očistimo preproge in jih spravimo v varen kot. Če smo se ravnali po teh navodilih, nam

ostanejo še za dan glavnega čiščenja sledeča opravila, zanje pa si najamemo pomoč:

Izpraznimo sobo, kolikor je le mogoče. Majhne kose pohištva odnesemo ven. Razstavimo postelje. Težko prenosljivo pohištvo pa s pomočjo krp, ki jih denemo pod noge, zrinemo v sredino sobe. Strop in stene očistimo z omelom, zavitim v čisto krpo, ki jo sproti stresamo. Nato očistimo z vlažno krpo rolete, vrata, okna, okenske police in ko se lotimo še parketa, je najhujše za nami.

D. J.

Naša muca

Ze od nekajdaj so mi zelo pri srcu domače živali. Ker pa nimamo posestva, redimo le zajčke, kokoši, pujska, psička in mačko. Med vsemi mi je najljubša moja muca — Miki. O njej vam želim napisati zgodbo.

Ko sem bila nekega dne ravno pri kosilu, sem hotela psičku odstopiti nekaj kosti. Poklicala sem ga, pa ga ni bilo. Zato sem šla pogledat, kje naj bi tičal. Opazila sem ga na cesti, ko je ravno nekaj trgal. Hitro sem po-

gledala in mislila sem, da je uničil mojo mucu. Zajokala sem in poklicala očka in mamo. Ko smo vsi trije stopili bliže, smo opazili, da naš psiček trga — zajęje kožo, muca pa je sedela na ograji in si univala tačke. Jaz pa še vedno nisem mogla verjeti. Dvignila sem mucu, jo odnesla v kuhinjo in odtlej bolj pazila nanjo.

Dragica Zupanc,
Laška vas 34,
Štore

Med zreškimi pionirji

Ko smo pretekli teden hodili po konjski občini, nas je pot mimo-grede zanesla tudi na osnovno šolo v Zrečah. Tam smo našli stare znanke »Celjskega tednika«. Pionirji te šole že namreč nekaj časa zbirajo nove naročnike za naš list, ob našem obisku pa so obljubili, da se bodo še bolj potrudili in se vključili v tekmovanje, ki smo ga razpisali med vsemi šolami našega okraja. Vsak teden bomo namreč nagradili tisto šolo, ki nam bo v tekočih sedmih dneh poslala največ novih naročnikov. Toda pustimo zdaj vprašanja naklade in razširitve »Celjskega tednika« ter prepustimo besedo raje zreškimi pionirjem in tovarišici, ki vodi pionirsko organizacijo na njihovi šoli.

Ob začetku šolskega leta smo si sestavili program dela. V njem so naše najpomembnejše naloge. Vse naše delo zapisujemo v pionirsko kroniko, ki bo kmalu postala zajeten dokument dela zreških pionirjev. Kaj smo že letos napravili, ste vprašali? O, tega je bilo že precej! Najprej smo se vključili v letošnje pionirske igre in smo v okviru te akcije pripravili že izlet na Roglo. Mimogrede — delamo z roko v roki z zreškimi Planinskimi društvom. Udeležili smo se tudi občinskega smučarskega tekmovanja, sankarskega tekmovanja, zadnje dni aprila pa smo imeli tudi spomladanski kros. Da, tudi to moramo povedati, da smo v Zrečah sprejeli Titovo štafeto. Naša lokalna štafeta je tekla do Konjic, tu pa smo se udeležili sprejema zvezne štafete, ki je tekla skozi naše občinsko središče.

Tako so govorili o svojem delu zreški pionirji. Skoraj bi se bili že poslovili, ko so se spomnili, da bi morali pravzaprav kaj povedati tudi o svojih krožkih. Tako smo zvedeli, da deluje na šoli pevski zbor, tri folklorne skupine, ročnodelski, šahovski, strelski, dramski in še drugi krožki, da imajo vrtnarsko pionirsko zdruogo in še celo vrsto drugih dejavnosti. Toliko teh krožkov je na šoli, da je vsak pionir vključen vsaj v enega. No, na šoli pa imajo tudi teče, pa tudi pionirske sobe si zaenkrat še niso mogli urediti. Zvedeli pa smo, da se bodo kmalu selili v novo šolo in takrat se bodo začeli boljši delovni pogoji.

V zbornici zreške šole so nam potem pokazali še dva lepa, velika albuma, ki sta dokaz prizadevno-

sti domačih pionirjev. Prvi, večji, je nastal med lanskimi pionirskimi igrami, ko so zbirali gradivo za tekmovanje »Moj kraj včera, danes in jutri.« Tako smo v njem našli najstarejše fotografije zreške tovarne kovanega orožja, številne zapiske iz narodnosvobodilne borbe in časov pred njo, dokumente o naši povojni graditvi in mnogo takega. V onem manjšem, pa so zbrane fotografije o delu

Na sliki je prizor iz »Rdeče kapice«, ki so jo uprizorili pionirji iz Zreč

svobodnih aktivnosti na šoli. Izprsilili smo, da smemo tu ven »ukrasti« eno izmed številnih slik. Izbrali smo fotografijo, ki je posnela prizor iz igre Rdeča kapica, ki jo je naštuđiral pionirski dramski krožek. S to igrico so bili zreški pionirji tudi zastopani na okrajni reviji v Gornjem gradu in jo zato lahko štejejo prav gotovo med njihove največje uspehe.

Prijeten je bil naš razgovor na osnovni šoli v Zrečah. Prijeten zato, ker je iz njega zelo prijateljsko in pa želja, da pomagamo drug drugemu. Pionirji Celjskega tednika, mi pa njim — tako, da vsem našim bralcem povemo, kako pridni so.

-ij

V Zrečah SO UREDILI OTROŠKO IGRIŠČE

Na dan mladosti bodo v Zrečah odprli novo otroško igrišče. Tisti, ki vedo, koliko časa so v tem kraju govorili o otroškem igrišču, so to novico sprejeli z veseljem. Oprema za igrišče je zdaj končno pripravljena in igrišče, ki so ga prebivalci Zreč zgradili s prostovoljnimi delom, bo kmalu dobilo prve obiskovavce. S tem pa vprašanje otroškega varstva v Zrečah še ni rešeno. Velik problem je še vedno otroški vrtec. Vse kaže sicer, da se bo vrtec vselil v poslopje sedanje šole, toda prej se bo moral ta izseliti v novo šolo. V Zrečah upajo, da bodo te seilitve kmalu opravljene in bo tako

končno tudi vprašanje otroškega varstva v njihovem kraju vsaj za silo rešeno.

LJUDJE MED SEBOJ

Bodimo dosledni!

Kazalec na uri je neutrudljivo krožil. Sekunde so se spreminjale v minute, iz teh pa so nastale ure.

Sedela sem v čakalnici modernno urejenega frizerskega salona. Opazovala sem bele plašče, ki so se v počasnem tempu premikali po dolgi česalnici. Slednjič; bila sem na vrsti! Ze sem hotela vstati in zasedati mesto ob velikem bleščečem ogledalu. Takrat pa — kdo ve od kod se je vzela — je na moje mesto na katerem sem čakala dve polni uri, sedla neka druga tovarišica. Ko sem jo opazovala v ogledalu, sem ugotovila, da ni ena od tistih, ki so ves čas potrpežljivo čakale poleg mene. Zato sem frizerki, ki je ženi, ki me je prehitela, urejevala lase, to pojasnila. Tovarišica me je potolažila, češ, da bom kljub temu kmalu na vrsti, da je ta tovarišica čakala že od zjutraj itd. Najin pomenek je zmotila nova stranka. Sele tedaj sem opazila, da je tudi ta stopila skozi »zadnja vrata«. Namenila se je naravnost k frizerki in ji razložila, da nima časa čakati, da jo naj vzame hitro na vrsto, ker bo sicer zamudila kinopredstavo.

Kako je bilo naprej, ne vem. Salon sem zapustila, kljub temu, da sem vanj zahajala precej let in da sem tudi to pot zamudila precej dragocenega časa. Stopila sem v manjši in tudi ne tako modernno urejen salon, kjer pa so me sprejeli s prijaznim pozdravom. In kar je še bolj čudno — kljub večjemu številu strank so mi pričesko uredili v eni uri.

Da-ca

Občani si pomagajo sami

»Cemu plačujemo davke? Mar zato, da bomo zdaj še delali zastoj? Ne! Občina naj da. Vi tam, kaj ne vidite, da je cesta zanič: morate nam dati denar!« Tako se večkrat nepremišljeno razburili kakšen možak na zboru volivcev. Pred leti so taki primeri bili bolj pogosti. Toda to je skoraj smešno. Na Šmarskem tista sredstva, ki jih zberejo od kmetov, niti za šolanje kmečkih otrok največkrat ne zadostujejo.

Danes pa je slika že precej drugačna tudi po vaseh.

»Pridite! V ponedeljek pridelate!« je smeje pripovedoval tovariš Jože iz Zibike. »Sami bomo gradili! Preko 87 članov SZDL se je vključilo v delovno enoto in zgradili bomo cesto Koretno—Vinski vrh, pa če se vse na glavo postavi.« Besede niso bile prazne. Zares so pričeli graditi cesto, ki

meri okoli 3 km. Delo že teče in pravijo, da bodo imeli cesto.

V Šmarju pri Jelšah je potrebno popraviti šolo. Občina nima dovolj denarja! Zedinili so se, da se bodo tudi tega skušali sami lotiti. Pravkar zbirajo sredstva in starši razumejo, da šola mora biti urejena. Pionirji prinašajo od doma tisočake, kmetje prispevajo tudi les. »Sola«, to je prvo, pravi tovariš Košenina.

»Brez šole danes otrok ne more uspešno v življenje. In šolo moramo urediti s skupnimi moči, saj gre za naše otroke, za našo prihodnost!« In tako je prav!

V Dobovcu pri Rogatecu je šola na strmini, kamor ni bilo nobene primerne vozne ceste. Denarja ni, a tudi kraji so tam revnejši. Pa vseeno so zagrizeno zagrabili za delo. Z lastnimi silami so že čisto do šole zgradili cesto. In šolo Dobovčani tudi visoko cenijo! Da, kar delaš sam, v kar vlagáš svoj trud, občan, to ceniš bolj kot podarjeno stvar.

Vaše vestice

V tretjič »Nesebično uradno obvestilo«

V 16. številki našega lista smo objavili pojasnilo Obč. ljudskega odbora Mozirje na članek »Neresnično uradno obvestilo«, ki ga je objavil tovariš Zavolovšek. Ker se oba članka v osnovi popolnoma razlikujeta, smo se podrobneje pozanimali za to zadevo in ugotovili tole:

Oba sestavka izhajata iz soglasne ugotovitve, da je vajenec Venceslav Zavolovšek samovoljno prekinil učno razmerje. Bistvo spora je v izvedbi administrativnega postopka Obč. LO Mozirje, ki je polno nerazjasnjeneh in neutemeljenih trditev ter tudi datumov.

V obvestilu o razveljavitvi učne pogodbe (morala bi biti odločba) je rečeno, da je prekinitev učne dobe zabeležena z dne 1. 11. 1961 (Dan mrtvih — praznik). V utemeljitvi obvestila pa je izveleček iz zapisnika o zaslišanju vajenca, ki ima datum 2. 11. 1961. (Vajenec je ta dan delal kot običajno na novem učnem mestu v Ljubljani.)

Takšni podatki nikakor niso v skladu z uradnimi obvestili. Če pa so uslužbenci moziške občine vendarle delali na sam praznik — Dan mrtvih, je nerazumljivo, kako so lahko zadevo dokončno rešili dan poprej (1. 11. 1961), če je o tej zadevi bil vajenec osebno zaslišan od inšpektorja za delo šole naslednji dan 2. 11. 1961.

Zanimiveje pri vsej zadevi pa je še to, da po izjavi vajenca in njegovih domačih, vajenec sploh ni bil nikdar zaslišan, temveč mu

Krivic ali neinformiranost?

Bralec Ivan S. iz Zgornje Hudenje, ki se je udeležil narodno osvobodilne vojne, nam je poslal pismo, v katerem zatrjuje, da se mu je zgodila krivica in da je po tuji krivdi v težavnem položaju.

V Zagradu je imel hišo. Ker je to poslopje bilo za komunalne namene potrebno, je pristal, da jo proda občini. Istočasno pa je za dobljeni denar kupil stanovanjsko poslopje v Zgornji Hudenji, ki pa je bilo žal naseljeno z drugimi strankami.

Doslej se mu ni posrečilo, da bi stranke izselil. Piše nam tudi, da so mu na stanovanjskem uradu občine obljubili, da bodo preskrbeli stanovanje za stranke. Istočasno omenja, da mu tudi občinski odbor Zveze borcev ni pomagal.

O tej zadevi smo se najprej pozanimali pri občinskem odboru Zveze borcev. Zvedeli smo, da bi mu tudi ob najboljši volji ne mogli pomagati, kajti najprej morajo preskrbeti stanovanja ali vsaj vplivati, da stanovanja dobijo bližnji borci, ki niso nikjer zaposleni. Tovariš Ivan S. pa je zaposlen in bi mu morda lahko pomagal le aktiv Zveze borcev v podjetju, odnosno podjetje, kjer je zaposlen.

Na občini smo pa dobili dokaj zanimiv odgovor. Namreč tovariša Ivana S. so opozorili, da je silno tvegano kupovati hišo, ki je naseljena. Istočasno pa so zavrnil vsako možnost, da bi kdorkoli obljubljal stanovanje v takem primeru, ko je jasno, da mora občina najprej pomagati prebivalcem, ki stanujejo v nezdružljivih prostorih, a od drugod ne morejo računati na stanovanje.

To sta v kratkem odgovora obeh forumov, vendar menimo, da bi s skupnimi močmi vsaj v doglednem času le lahko rešili ta pereči stanovanjski problem. ki je nastal predvsem zaradi neinformiranosti.

Uredništvo

je le ob priliki iskanja potrdila o trajanju učne dobe na prvem delovnem mestu (to je bilo 3. aprila letošnjega leta) delovni inšpektor dejal, »naj se podpiše v njegovo beležko, da bo videl, kako se zna podpisati.«

Menimo, da takšen administrativni postopek sodi v analne pravne prakse, ker je predvsem NE-

NAVADEN in verjetno do kraja neverjeten.

Toliko o zlonamernosti pisanja tovariša Zavolovška, kot pravi v svojem dopisu načelnik za gospodarstvo obč. LO Mozirje Požarnik, je že lahko samo smešna in res ni več dvoma, kdo se naj komu opraviči.

Jože Klančnik

Poiščimo skupno rešitev

Našo vasico Spitalič in vse v tej dolinici loči od Konjice Konjiška gora. Razmeroma visoka je; dejali bi preveč, če je treba čez njo sleherni dan ob svitu na delo v Konjice. Peljite se, bi morda kdo svetoval. Ne gre! Kajti ni ne vlakca ne avtobusa. Tako je res treba čez goro; poleti, ko je prijetno in po zimi, ko je treba gaziti tudi meter visoko snežno odejo.

Menim pa, da bi skupaj — prebivalci naše dolinice in ostali, ki bi lahko sodelovali pri tem — le našli rešitev. V tem koncu stanuje okoli 40 delavcev, ki morejo sleherni dan v Konjice. To pomeni, da bi avtobus, recimo mu »delavski«, bil poln. Bil bi polno izkoriščen.

Toda rešiti bi morali hkrati tudi drugo težavo. Delavci delajo v različnih izmenah. No, ali res ne bi mogli tudi tega z dobro voljo urediti. Končno delavec v tovarni, ki je pred prihodom na delo prehodil dvanajst kilometrov in premagal okoli 700 metrov višinske razlike, tudi ne more postaviti za stroj vseh svojih moči.

Zaradi tega sem prepričan, da bi s skupnimi močmi le lahko poskali ustrezno rešitev.

Kaj menite vi?

I. M. Spitalič

Če v vašem kraju in okolici res živijo okoli 40 delavcev, ki morajo sleherni dan preko Konjiške gore v Konjice na delo in če razen tega, kot omenjate v pismu, obstajajo tudi pogoji za vožnjo in garaziranje avtobusa, potem je do kak razumljivo, da bi posebna komisija občinskega zbora proizvajalcev skupaj s predstavniki kraja, podjetij in avtobusnim podjetjem le lahko našla ustrezno rešitev.

Gotovo je namreč, da prehod preko Konjiške gore in premagovanje preko sedem sto metrov višinske razlike pred delom hkrati tudi pomeni precejšnje izčrpanje delavca že pred začetkom dela. To pa pomeni manjšo storilnost in možnost za povečanje števila nesreč pri delu.

Uredništvo

Šofer, srečno pot!

Ze od 13. februarja polnijo prostore Osnovne šole v Mozirju odrasli učenci, obiskovalci tečaja za pridobitev višje kvalifikacije za šoferje. To so namreč ljudje v poklicu — šoferji, ki po svoji redni službi vsak dan sledijo učnemu programu. Med 16 predmeti so štirje vendarle najpomembnejši — motoroznanstvo, prometni predpisi, tehnologija, in še matematika. Ti so »trd oreh« za vse.

Ze samo zanimanje kaže na popularnost tečaja. Razrednik, tovariš Milan Koje pa nam je odkril, da vzroki za dobro delovanje tečaja niso samo v predavateljih, marveč k temu v zvrhani meri pripomorejo tudi slušatelji sami s svojo prizadevnostjo in discipliniranostjo. Mimo redne službe, ki terja popolno zbranost in traja tudi več kot osem ur, redno obiskujejo tečaj in marljivo sledijo predavanjem.

— Kaj pa družinsko življenje, sem radovedno vprašala prvega 6 leti klopi.

— Odpade, to pač odpade... je nagajivo odvrnil in pomežiknil sosedu.

— Kaj pa stroški tečaja, kdo neki jih krije?

37 igralcev na občinskem prvenstvu v namiznem tenisu

Zveza za telesno kulturo celjske občine je minule dni izvedla občinsko prvenstvo posameznikov v namiznem tenisu, katerega se je udeležilo 37 igralcev in igravk.

Najboljši člani so se zvrstili takole: 1. Roje (Partizan Celje), 2. Coh (Gaherje), 3. Kvas (Partizan Celje), 4. J. Kovačič (gimnazija), 5. Zdravec (Partizan Celje), 6. Črepinšek (Celjski tisk), 7. Jovšek (Partizan Celje), 8. T. Kovačič (gimnazija).

Vrstni red članov: 1. Konič (učiteljske), 2. Pelicon (Elektrol), 3. Mladinec (Kvas), 4. Gajšek, 5. Jevšek, 6. Poznič (vsi Partizan Celje). Mladinke: 1. Gajšek, 2. Jukič, 3. Deželak, 4. Kacjan (vse Partizan Celje). Pionirji: 1. Poznič, 2. Rotar, 3. Martinkovič, 4. Mravljje (vsi Partizan Celje).

— Gozdno gospodarstvo Nazarje krije vse stroške. Prav tako splošno stavbno podjetje v Šmartnem ob Paki ter Zgornjesavinjska kmetijska zadruga. Ostala podjetja pa, žal, le delno — so potožili.

— In končno še: vaša želja?

— Dobro opravljen izpit in nato sproščen, tovariški »likof«.

Smej je napolnil učilnico in se razlegel tudi po stopnišču, ko sem zaprla vrata za seboj.

Srečno, šofer, srečno tudi tokrat, sem jim v sebi zaželela.

PLESNA ŠOLA V CELJU ZAKLJUČILA TEČAJE

S plesnim venkom, ki je bil v nedeljo v Narodnem domu, je celjska plesna šola zaključila redne tečaje, ki so se začeli preteklo jesen. Povedali so nam, da so imeli v teh mesecih sedem plesnih tečajev — štiri začetne in tri nadaljevalne — ki jih je končalo nad devet sto mladih ljudi. Tečaje so vodili priznani plesni učitelji, pa tudi že stari znanec celjske mladine mariborski plesni mojster Simončič.

Vsi ti tečaji pa niso bili edina prireditve plesne šole v preteklem letu. Prijeten sloves so si pridobili namreč tudi mladinski plesi, ki jih Plesna šola prireja trikrat na mesec. Meseca februarja pa je bilo v Celju tudi uspešno republiško plesno prvenstvo, na katerem je sodelovalo 27 najboljših slovenskih plesnih parov.

Celjska plesna šola je torej prve tečaje že premagala. Sicer je res, da so uspehe dosegli le zavoljo velike prizadevnosti nekaterih ljudi, zato lahko upamo, da bodo v prihodnje, ko bodo dobili več pomoči, delali še bolje.

ŠE ENKRAT »FIČKO«

Tudi letos bo občinski sindikalni svet v okviru Počitniške skupnosti pripravil veliko tombolo. Letos bo tombola, kot predvidevajo na Teharjah 3. julija popoldne. Prva tombola pa bo tudi letos popularni »fičko«.

POJASNILNO

V zadnji številki se nam je v sestavku »Nenavadna oporoka« vrnila napaka, ki jo to pot popravljamo. Tovaršiča, ki je želela, da njeno truplo po smrti zažgejo v krematoriju, ni zapustila premoženja — dejansko razpade hišice in mali vrt — občini. Občina je le izdala potrebno uradno dovoljenje, ki je po zakonu potrebno.

Zanimiv trenutek

Naša kamera je ujela res zanimiv trenutek. Srečala sta se dva konja, vprežena v voz poln sena s »štiridesetimi konji avtomobila«. V mestu je danes podoben posnetek že zanimivost, čeravno tudi »štirideset avtomobilskih konj« ni nekaj posebnega in velikega. Na cesti srečamo vozila, ki jih poganja precej več »konj«. Pred dnevi pa smo sprejeli celo

vest, da je večji lovec za hitrostnimi rekordi Donald Campbell zgradil novo Modro ptico — avtomobil, ki ima kar preko štiri tisoč konj. Torej tehnika res naglo napreduje. In če bi se naša dva konja s senom srečala z Modro ptico, bi ju morda bilo celo sram. Štiri tisoč konj pač več niso mačje solze.

IZ ZIBIKE

Zibika je kraj, o katerem ne slišimo mnogo. Kljub temu je v povojnem času napredovala tako, da ne zaostaja za drugimi kraji. Edino društvo je Gasilsko društvo, ki skrbi za nekaterimi redkimi prireditvami, da življenje v Zibiki popolnoma ne zamre. Uspeh prav tega društva je, da je postavilo v Zibiki primerno stavbo, ki sicer ni »moderna«, vendar pa audi dovolj prostora za domače prireditve. S tem je Gasilsko društvo v Zibiki ustvarilo vse pogoje za vsestransko prosvetno delo, zlasti za izvajanje gledaliških iger oziroma pevskih nastopov, kot so bili nekoč na šolskem odru. Vse je pripravljeno in čaka le na »kralja Mat-

jaža«, ki bi bil pripravljen postaviti svoje moči za še večjo dejavnost v našem kraju. — A tega ni!

Toda nekaj se je v zadnjem času le premaknilo. Pred kratkim je bil tukaj koncert mešanega pevskega zbora in vokalnega okteta Prosvetnega društva »Poštars« iz Ljubljane. Ta elitni zbor ima 40 članov izredne zmogljivosti; spored pa je obsegal 12 pesmi mešanega zbora in 10 pesmi moškega okteta. Pevovodja zbora je tukajšnji domačin, ki vodi zbor že mnogo let. Njegovo delo kaže, da ni samo marljiv in navdušen dirigent, ampak je tudi ustvarjalec in harmonizator narodnih pesmi.

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE CELJE

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnega razmerja

RAZPISUJE

NASLEDNJA DELOVNA MESTA:

1. SAMOSTOJNI REFERENT IZVOZA

Pogoj: a) Šolska izobrazba: Ekonomska fakulteta; b) Praksa: Večletna praksa v zunanji trgovini pri gospodarskih organizacijah.

2. REFERENT IZVOZA

Pogoj: a) Šolska izobrazba: Komercialna višja šola ali Ekonomska srednja šola z dopolnilnimi tečaji in z znanjem tujih jezikov; b) Praksa: Večletna praksa v zunanji trgovini pri gospodarskih organizacijah.

3. TEHNIK EMBALAZE

Pogoj: a) Šolska izobrazba: TSS — lesni ali strojni odsek; b) Praksa: Splošna praksa v gospodarskih organizacijah 3 leta.

4. VODJA TEHNIČNE KONTROLE

Pogoj: a) Šolska izobrazba: Strojna ali kemijska fakulteta; b) Praksa: Večletna praksa v gospodarskih organizacijah. Obračunska osnova po Pravilniku o delitvi osebnih dohodkov, Rok prijave 15 dni po objavi razpisa.

IŠČE SOBE

za svoje inženirje in tehnike prazne ali opremljene. Najemnina se plača po dogovoru.

Vse ponudbe dostaviti na kadrovsko-socialni sektor.

Celje, dne 12. maja 1962.

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE, CELJE

KAJ? KJE?
KDO?

PRINAS IN PO SVETU

KDAJ?
ZAKAJ?

BELE NARCISE

Tri besede, trije pojmi, troje različnih stvari, pa vendar nekaj skupnega. Velikocvetne marčne zlatorumene narcise so že odcvetele. Letos so kot vse cvetje precej zamudile. Zamudile so tudi bele

straže, ki vedo, da vsi ljudje niso taki, da bi zgolj s pogledom na cvetoče poljane zadostili svoji ljubezni do rož. Mnogo je tudi takih, ki to ljubezen izkazujejo z rokami. Med temi pa so seveda tudi ljudje, ki mislijo, da je cve-

Copeland, Narcisa poetica, »Van Sion« itd.

No skoraj bi ob pogovoru o narcisah pozabili na Narcisa. Narcis je mitološka osebnost iz starogrške mitologije. Fant je bil sin boga rek Kefisa. Bil je tako lep, da je bil zaljubljen v samega sebe in preziral ljubezen prelepe nimfe Eho. V svoji samozaljubljenosti seveda ni uspel. Kako tudi, saj je taka ljubezen neuresničljiva. Pa je uvenel od hrepenjenja. Bogovi so ga spremenili v cvet, ki ima enako ime...

Lepa zgodba, mar ne. Tako lepa in vsebinsko poučna, da so ljudje iznašli še besedo »narcizem«. Narcisti so tisti, ki vse preveč ljubijo sami sebe v napuhu in samodopadljivosti. To so ljudje, ki posvečajo vse preveč skrbi izgledu svojega telesa. Filozof Freud in njegovi nasledniki pa so smatrali, da v otroški dobi vsak človek doživlja narcizem. No, nekaterih se oprime za vselej...

Toliko se da povedati o Narcisu, narcisah in narcizmu. Ni malo?

ČVEKA...

Najprej so šušljali, potem polglasno »komentirali« in nazadnje že kar za točilnimj mizami govorili, da je direktor Janez Smola za zapah!

Janez Smola je bil za te reči občutljiv, pa je sklenil, da bo odvil klobčič, ki se je zamotal. Zato je začel pri svoji ženi:

— Nič me ne briga, če ne poveš, kdo ti je prinesel na nos, se bom ločil in te tožil... —

Zena je povedala, da je slišala od Pepce.

Pepca inženirjeva žena je menala, potem je le stisnila iz sebe, da ji je povedal Pepe, njen mož.

In tako je šlo naprej. Od Pepca k Mici, od Mice k Franciju, od Francija k Roziki, od Rozike k Rezi ki itd. Vmes so bili skoraj vsi poklici in stanovi našega »lepega mesta«...

Ko pa je direktor Janez Smola stal na koncu neskončne poti, po kateri je tekla čveka in se debelila, se mu je skoraj zamegilo pred očmi:

— Kje pravite, da ste slišali, da sem zaprt? — je pestil kofetarico Nežo.

— Če vam povem, gospud tovariš direktor, od vaše soproge sem zvedela, —

— Ona vam je rekla? —

— Ne naravnost tovariš direktor. V pekarni sem slišala, kako se je pogovarjala z neko žensko.

— In kaj je rekla? —

— Rekla je, da mora še v drogerijo kupiti nekaj za vas, ker ste zaprti... —

Tako se je odmotal klobčič, začaran krog, v katerem se je znašel Janez Smola, direktor, ki ga je nekega dne nenadoma zaprlo... —ček

narcise, ki vsako pomlad ogrnejo planinske planjave pod Golico, ko Gorenjci prireajo že tradicionalno nedeljo narcis. Takrat zaživi ta del Karavank in dandanes vse do Svetega Križa hrumijo po vijugasti planinski cesti avtomobili. Na tisoče ljudi se zgrinja pod Golico, da bi uživali v prelesti, ki jo nudi narava. Kakor da bi ponovno sneg pobell pašnike in senožeti. Na milijone belih cvetov kot bela preproga pregrinja pokrajino. Seveda ob teh prilikah nastopijo tudi mladi člani gorske

toči raj zlata jama, in hočejo odnesti čim večje butare cvetja za prodajo.

Kdo bi vedel povedati, zakaj so si bele narcise, ki nosijo še prispone poetičus, izbrale pobočja Golice za svojo množično razrast? Igra narave, najugodnejša tla, morda človekova skrb?

Mimogrede povejmo še to, da so med čebulčarkami narcise najbolj skromne in trdne. Narcis je več vrst in vse imajo visokodonoča imena kot »King Alfred«, »Oliver Crowell«, »Msr. Backhouse«, »Carlton«, »Actaea«, »Mary

SAJ NISTE HUDI...

— Saj niste hudi... je na pol v zadregi začel razgovor sredi ceste. (V zadregi je celo pozabil na pozdrav)...

— Zakaj neki mu je odvrnil tisti, kateremu je bilo namenjeno opravičilo.

— Veste... veste... zdaj sem pa jaz predsednik tistega sosveta, ki ste ga doslej vodili vi. Saj niste hudi, kaj?

— Ah, kje le! Želim vam le obilo plodnega dela in dosti uspehov!

(Tako, kar sredi ceste, meni nič, tebi nič, je zvedel za svojo razrešitev. Nihče mu ni povedal, zakaj so ga zamenjali, nihče ga ni grajal, še manj, da bi mu kdo izrekel tisto skromno besedico — hvala — za dosedanje delo. Nihče! Samo zamenjali so ga! Pa naj še kdo reče, da ne gledamo na ljudi.)

Cardinalna

Claudia Cardinale je dosegla v italijanski filmski hierarhiji tako mesto kot se »prilici« njenemu priimku, pa če ga tolmačimo po latinsko, ali pa po grško. V prvem pomenu je med prvimi, takoj za glavnim, v drugem pa je »srce«, kar tudi ni za odmet.

Vsekakor je pri svojih trindvajsetih letih naredila veliko kariero, saj je posnela doslej že 17 filmov. To pa je veliko, če pripomnimo, da je prvega posnela pred petimi leti.

V zadnjem filmu »Leopard« igra z Burtom Lancasterom. Toda mora biti precej zamotano deklet, čeprav iz družine italijanskega delavca, če je pisatelj Alberto Moravia v pogovoru o Claudiji objavil:

— Človek dobi apetit za življenje, ki je siromašno, spontano — navznoter pa razdvojeno od intelektualnih in moralnih komplikacij. —

Skratka, Claudia je »glavna«.

MALA UNIVERZA — MALA UNIVERZA — MALA UNIVERZA — MALA UNIVERZA — MALA UNIVERZA — MALA UNIV

ČLOVEK GOVORI...

začudenje, veselje, užitek, glad in podobno. Drugi spet pravijo, da so šumi in glasovi okolice, tako prirode kot živih bitij navajali človeka k posnemanju, kot šelest listja, piš vetra, zavijanje orkanov, glasovi živali itd. Toda najbrž je treba oboje upoštevati in pridodati še izkušnje, kajti prav gotovo so pri skupnih opraviilih primitivna bitja poznala tudi gla-

soavno koordinacijo dela.

Od nekaj besed in vzklikov so se razvile govornice, jeziki, narečja. Koliko jezikov je z ljudstvi vred že propadlo, kdo bi to vedel? Eno drži, da latinščina in stara grščina nista edina jezika, ki ne živita več. Prav tako biblijska izročila o »babilonski jezikovni zmešnjavi« povedo o veliki množici jezikov, ki so v takratni

Nekoč so v divji dobi človekovega detinstva bile razvite le najnujnejše besede, potrebne za skupno delo, boj in sporazumevanje. Danes prek ustnic drsi tisoče in tisoče besed. Od nežnosti, do ostrih diskusij, od iskrenosti do do laži...

Bilo je res nepozabno

V soboto v Hudo luknjo

Kot smo že poročali, bo v soboto, to se pravi jutri, krenila na malo avanturo mala skupina, ki se je namenila ponovno preiskati Hudo luknjo na meji celjskega in mariborskega okraja v kanjonu Pake. Pohod v podzemski svet je bil nekajkrat odložen zaradi mraza in deževja, ko potok Ponikva naraste, v takih okoliščinah se je težko prebijati skozi ožine med podzemskimi dvoranami. Če ne drugega, vsaj hud prehlad si lahko naleze vsak, ki tvega tak podvig.

Sicer letošnje vreme ni najbolj naklonjeno, saj natančno ni mogoče vedeti, alj bo kak dan brez nalivov. Lahko se zgodi, da bo treba tudi tokrat prestaviti dan odhoda.

Ekipa je sestavljena. Štela bo osem ljudi, v kateri bodo: Trije planinci, en jamar, dva novinar-

ja in dva zastopnika turističnega društva iz Velenja. K opremljenosti in stroškom te male ekspedicije so prispevali: Celjski tisk, Turistično društvo Velenje, Rudnik Velenje, Turistična podzveza Celje in Hotel Paka v Velenju.

Ekipa je opremljena z nepremočljivim oblekami in obutvijo, z vrvmi in plezalnimi pripomočki, z akumulatorskimi lučmi, s sredstvi za prvo pomoč in kar je razumljivo, s fotoaparati za zanimive posnetke in barvne diapozitive.

Skupina bo v Hudi luknji prebila en dan. Njena naloga bo, da ugotovi sedanje stanje v jami, stanje nekdanjih naprav, ki so pred vojno omogočale obisk in kar je glavno, da sproži propagandno akcijo za obnovo tega zelo zanimivega turističnega objekta v naši ožji domovini.

SMREKE Z BOJIŠCA POHORSKEGA BATALJONA BODO RASLE V SRBSKI ZEMLJI

Obisk v Mariboru so nekdanji gostitelji slovenskih pregnancev izkoristili za ogled bojišča legendarnega Pohorskega bataljona. Bratski predstavniki iz Srbije so si ogledali še vidne sledove bivanja in boja bataljona. Ko so k spomeniku padlih junakov položili venec, so tik ob bojišču izkopali nekaj mladih smrečic zato, da jih bodo posadili v srbsko zemljo. Tam bodo rasle kot smreke z bojišča, ki ga je pojila kri padlih borecev Pohorskega bataljona.

Tudi to je bilo dejanje velike pietete in prizrčne pozornosti ter še en dokaz resničnega bratstva in enotnosti narodov Jugoslavije. F. R.

REDEK POSNETEK...

Redko se zgodi, da bi v Celju mogli posneti takle prizor. Pravi sumadinska narodna nošnja na prvi Sumadinki pred spomenikom pesnika Antona Aškercu v Vodnikovi ulici. Taka prilika se nam je ponudila v ponedeljek, ko so se v Celju za kratak čas ustavili potniki vlaka »Bratstva in enotnosti«...